

CARTEA LUI IOSUE

Cap 1

Întărit fiind Iosue de la Domnul, poruncește norodului să să gătească pe a triia zi spre trecerea Iordanului, iară neamul lui Ruvim, Gaad și jumătate din Manasse, ca frați după făgăduință, armaț, înainte să meargă la Pământul Făgăduinții.

1. i au fost după moartea lui Moisi, slujii Domnului, de au grăit Domnul către Iosue, fiiul lui Nun, sluga lui Moisi, și i-au zis:
2. „Moisi, sluga Mea, au murit. Scoală-te și treci Iordanul acesta, și tot norodul cu tine, la pământul care Eu voi da fiilor Israil.
3. *Tot locul ce va călca urma piciorului vostru voao l-oi da, precum am grăit lui Moisi. *2 Leage 11, 24.
4. De la pustie și de la Livan până la marele râu Efrath, în tot pământul hetheilor, până la Marea Mare, împotriva apusului, va fi hotarul vostru.
- 335r 5. Nime nu va putea sta împotriva voao în toate || zilele vieții tale. *Precum am fost cu Moisi, așa voi fi cu tine; nu te voi lăsa, nici te voi părăsi. *Jos 3, 7.
Ovrei 13, 5.
6. *Întărește-te și fii vârtos, că tu cu soarte vei împărți norodului acestuia pământul pentru care m-am jurat părinților săi ca să li-l dau. *2 Leage 31, 7,
23.
7. Întărește-te, dară, și fii vârtos foarte, ca să păzești și să faci toată leagea carea ți-au poruncit Moisi, sluga Mea. Să nu te abaț de la ea spre dreapta sau spre stânga, ca să înțalegi toate ceale ce lucrezi. 3 Împăraț. 2, 2
8. Să nu să deperteaze cartea legii aceștia de la gura ta, ci vei cugeta într-însa zioa și noaptea, ca să păzești și să faci toate care sânt scrisă într-însa. Atunci vei îndrepta calea ta și o vei înțeleage.
9. Iată, îți poruncesc, întărește-te și fii vârtos! Nu te înfricoșa și nu te teame, că cu tine iaste Domnul, Dumnezeul tău, întru toate, ori la care vei mearge”.
10. Și au poruncit Iosue căpeteniilor norodului, zicând: „Treceț prin mijlocul taberilor și porunciț norodului și le ziceți:
11. «Gătiți-vă bucate, că după a triia zi veți trece Iordanul și veți intra să moșteniț pământul care Domnul, Dumnezeul vostru, vi-l va da!»
- 335v 12. Și ruvimateanilor și gaditeanilor și ju | mătății din neamul Manasse au zis:
13. „Aduceți-vă aminte de cuvântul care v-au poruncit Moisi, sluga Domnului, zicând: «Domnul, Dumnezeul vostru, v-au dat odihnă și tot pământul».
14. *Muerile voastre și fiii și dobitoacele vor rămânea în pământul care v-au dat Moisi peste Iordan; iară voi întramați treceți înaintea fraților voștri, toț cei tari cu mâna, și oștiț pentru ei, *Num. 32, 20.
15. Până când va da Domnul odihnă fraților voștri, precum și voao v-au dat și să stăpânească și ei pământul care Domnul, Dumnezeul vostru, le va da. Și așa vă veți întoarce la pământul moștenirii voastre și veți lăcui într-ânsul, care v-au dat Moisi, sluga Domnului, preste Iordan, împotriva apusului”.

16. Și au răspuns cătră Iosue și au zis: „Toate care ne-ai poruncit vom face; și oriîncătro ne vei trimite, vom merge.

17. Precum am ascultat întru toate de Moisi, așa vom asculta și de tine, numai fie Domnul, Dumnezeuul tău, cu tine, precum au fost cu Moisi.

18. Cine va zice împotriva gurii tale și nu va asculta de toate cuvintele carea-i vei porunci, moară! Tu numai te întărește și bărbătește lucră!”

Cap 2

Trimiseale iscoade la cetatea Ierihonului de Rahav curva să tăinuiesc, făgăduindu-i ei și tot neamului ei || milă; sănătoși să întorc la tabără.

336r

*Ovr. 11, 31. i au trimis Iosue, fiul lui Nun, din Setim doi bărbați iscoade, într-ascuns. Și le-au zis: „Duceți-vă și socotiți pământul și cetatea Ierihonului”; *carii mergând, au intrat în casa muierei curve, pe nume Rahav, și au odihnit la ea.

Iacov. 2, 25.

2. Și s-au vestit împăratului Ierihonului și s-au zis: „Iată, bărbați au intrat aici pe noapte, din fiii lui Israil, să iscodească pământul”.

3. Și au trimis împăratul Ierihonului la Rahav, zicând: „Scoate bărbații carii au venit la tine și au intrat în casa ta, că iscoade sânt și au venit să socotească tot pământul!”

*Gios 6, 17.

4. *Și luând muierea bărbații, i-au ascuns și au zis: „Adevărat au venit la mine, ci nu știam de unde ar fi.

5. Și când să închidea poarta în întunearec, și ei așijderea au ieșit. Nu știu încătore s-au dus; goniți-i degrabă și-i veți prinde!”

6. Iară ea au făcut a să sui bărbații în umbrariul casii sale și i-au acoperit cu paie de in, care era acoloa.

7. Iară aceștia carii fusease trimiși s-au luat după ei, pe calea carea duce la vadul Iordanului; și, ieșind ei, îndată s-au închis poarta.

8. Încă nu adurmise cei pitulați și, iată, muierea s-au suit la ei și au zis: |

9. „Cunoscut-am că Domnul v-au dat pământul voao, că au căzut în noi groaza voastră și s-au slăbănogit toți lăcuitorii pământului.

336v

*Ieșir. 14, 21.

**Num. 21, 24.

10. Auzit-am *că au săcat Domnul apele Mării Roșie la intrarea voastră, când ați ieșit din Eghipt, **și ceale ce ați făcut a doi împărații amorreilor, carii era preste Iordan, Sihon și Og, carii i-ați ucis.

11. Și aceastea auzind, ne-am înfricoșat și s-au slăbănogit inima noastră, nice au rămas în noi suflet la intrarea voastră; că Domnul, Dumnezeuul vostru, Acela iaste Dumnezeu în ceriu sus și pre pământ jos.

*Gios 6, 22.

12. *Acum, dară, jurați-m mie pre Domnul ca, precum eu am făcut milă cu voi, așa și voi să faceți cu casa tătâne-mieu; și să-m dați sâmn adevărat,

13. Ca să mântuiți pre tatăl meu și muma și frații și surorile mele și toate care sânt ale lor și să scoateți sufletele noastre din moarte”.

14. Carii i-au răspuns: „Sufletul nostru fie pentru voi spre moarte, numai de nu ne vei vâdi. Și deacă ne va da Domnul pământul, vom face în tine milă și adevăr”.

15. Și i-au slobozit prin fune din fereastă, căci casa ei era lângă zid.

16. Și au zis cătră dânșii: „Spre munte vă suiți, ca nu cumva să vă întâmpine întorcându-să. Și acolo vă pitulați trei zile, până când să vor înturna; și așa va veți duce pre calea voastră”. ||

17. Carii au zis cătră ea: „Nevinovaț vom fi de jurământul acesta, cu carele ne-ai giurat,

337r

18. De va fi funișoara această roșie sâmn când vom intra la pământ și o vei lega în fereastă prin carea ne-ai slobozit; și tatăl tău și muma și frații și toată rudenia ta îi vei aduna în casa ta.

19. Care va ieși din ușa casii tale, sângele lui va fi preste capul lui, și noi vom fi streini. Iară sângele tuturor carii vor fi cu tine în casă să va vărsa preste capul nostru, de-i va atinge cineva.

20. Iară de vei vrea a ne vinde și cuvântul acesta a-l duce în mijloc, vom fi curați de acest jurământ cu care ne-ai jurat”.

21. Și ea au răspuns: „Precum ați grăit, așa fie!” Și slobozându-i să meargă, au acățat funișoara acea roșie în fereastă.

22. Iară ei umblând, au venit cătră munți și au rămas acolo trei zile, până când s-ar întoarce cei ce-i gonesc; că cercându-i prin toată calea, nu i-au găsit.

23. Carii în cetate întrând, iscoadele s-au întors și s-au pogorât din munte; și, trecând Iordanul, au venit la Iosue, feciorul lui Nun, și i-au povestit toate care li să întâmplase |
 337v 24. Și au zis: „Datu-ne-au Domnul tot pământul acesta în mâinile noastre și au căzut de frică toți lăcuitorii lui”.

Cap 3

Mergând înaintea sicriului cu dumnezeiasca minune, norodul trece uscat Iordanul.

1 **I**eci Iosue de noapte sculându-să, au mișcat tabăra. Și, ieșind din Setim, au venit la Iordan el și toți fiii lui Israil și au zăbovit acolo trei zile.

2 **C**arele trecând, au trecut pristinii prin mijlocul taberilor.

3. Și au început a strâga: „Când veți vedea sicriul legii Domnului, Dumnezeului vostru, și preoții din ruda leviticească purtându-l, voi încă vă sculați și urmați pre cei ce merg întâi.

4. Și să fie între voi și între sicrii lățime de coț doao mii, ca departe să puteți vedea și cunoaște pre care cale să intrați, că n-ați mai umblat pre ea; și păziți să nu vă apropiați de sicrii”.

5. Și au zis Iosue către norod: „Sfințiți-vă, că mâne va face Domnul între voi minunate”.

6. Și au zis către preoți: „Luați sicriul legii și mergeți înaintea norodului!” Carii plinind ceale poruncite, l-au luat și au mers înaintea lor.

7. Și au zis Domnul către Iosue: „Astăzi voui începe a te înălța înaintea a tot Israilul; să știe *că precum cu Moisi am fost, așa și cu tine sânt. | |” *Sus 1, 5.

338r 8. Iară tu poruncește preoților carii poartă sicriul legii și le zi: «Dacă veți intra o parte din apa Iordanului, stați într-însa!»”.

9. Și au zis Iosue către fiii lui Israil: „Apropiați-vă încoace și ascultați cuvântul Domnului, Dumnezeului vostru!”

10. Și iarăși au zis: „Dintr-aceasta veți ști că Domnul, Dumnezeul cel viu, în mijlocul vostru iaste și va pierde înaintea voastră hananeul și hetheul, heveul și ferezeul, ghergheseul și ievuseul și ammoreul.

11. *Iată, sicriul legii Domnului a tot pământul va merge înaintea voastră prin Iordan. *Fap. 7, 45.

12. Gătiți doisprăzece bărbați din neamurile lui Israil, fieștecare din fieștecare neam.

13. Și deacă vor pune urmele picioarelor sale preoții carii poartă sicriul Domnului, Dumnezeului a tot pământul, în apele Iordanului, apele care sânt din jos vor curge și vor scădea, iară care vin din sus într-o mărime să vor închea”.

14. Și au ieșit norodul din corturile sale, să treacă Iordanul; și preoții carii purta sicriul legii mergea înaintea lui.

15. Și întrând ei în Iordan și întingându-și picioarele în partea apei *(iară țărniurii Iordanului să împluse în vremea săcerișului), | *Ecli. 24, 36.

338v 16. Stătut-au apele pogorându-să într-un loc și, umflându-să ca muntele, să vedea departe, de la cetatea ce să cheamă Adom până la locul Sarthan; iară care era din jos în Marea Pustii (careă acum să chiiamă Moartă), s-au pogorât până când au scăzut de tot.

17. Iară norodul mergea împotriva Ierihonului. Și preoții carii purta sicriul legii Domnului sta pre pământ uscat, în mijlocul Iordanului, încinși, și tot norodul prin mijloc uscat trecea.

Cap 4

Doasprăzece piatri din săcatul Iordan, spre pomenirea celor viitori să culeg, și alte doasprăzece în matca Iordanului să pun.

1 **A**rii după ce au trecut, zis-au Domnul către Iosue:

2 **„**Aleage doisprăzece bărbați, câte unul din fieștecare neam,

3 **Și** le poruncește să ia din mijlocul matcii Iordanului, unde au stătut picioarele preoților, doasprăzece piatri vârtoasă, care le veți pune în locul taberilor, unde veți înfinge într-aceasta noapte șetrile”.

4. Și au chemat Iosue doisprăzece bărbați, carii i-au ales din fiii lui Israil, câte unul din fieștecare neam,

339r 5. Și au zis către dânșii: „Mergeți înaintea | | sicriului Domnului, Dumnezeului vostru, la mijlocul Iordanului, și purtați de acolo fieștecarii câte o piatră pre umerele voastre, după numărul fiilor Israil;

6. Să fie sâmn între voi. Și când vă vor întreba fiii voștri mâne, zicând: «Ce înșămnează piazile acestea?»

7. Le veți răspunde: «Scăzut-au apele Iordanului înaintea sicriului legii Domnului, când îl trecea; pentru aceea s-au pus pietrele acestea, spre pomenirea fiilor Israil până în veac».

8. Și au făcut fiii lui Israil precum le-au poruncit Iosue, purtând din mijlocul Iordanului doasprăzece pietri, precum Domnul îi poruncise, după numărul fiilor lui Israil, până la locul în care au tăbărât, și acolo le-au pus.

9. Și alte doasprăzece pietri au pus Iosue în mijlocul Iordanului, unde au stătut preoții carii purta sicriul legii; și sânt acolo până în zioa de acum.

10. Iară preoții carii purta sicriul sta în mijlocul Iordanului, până s-au plinit toate care lui Iosue să grăiască către norod poruncise Domnul și-i zisease Moisi. Și au grăbit norodul și au trecut.

11. Și deacă au trecut toți, au trecut și sicriul Domnului, și preoții mergea înaintea norodului.

*Num. 32, 28. 12. Și fiii lui Ruvim și a lui Gaad și jumă | tate partea Manasse întrarmaț mergea înaintea fiilor Israil, *precum le poruncise Moisi. 339v

13. Și patruzăci de mii de ostași, prin turme și prin șireaguri, mergea pre șes și pre câmpiile cetății Ierihonului.

14. În zioa aceea mărit-au Domnul pre Iosue înaintea a tot Israilul, ca să să teamă de el precum s-au temut de Moisi, când trăia.

15. Și au zis către el:

16. „Poruncește preoților carii poartă sicriul leagii să să suie din Iordan!”

17. Care le-au poruncit, zicând: „Suiți-vă din Iordan!”

18. Și suindu-să purtând sicriul legii Domnului și începând a călca uscatul, s-au întors apele în matca sa și cureau precum mai nainte să obicinuse.

19. Iară norodul s-au suit din Iordan în a zece zi a lunii dintăiu și au tăbărât în Galgala, despre partea răsăritului cetății Ierihonului.

20. Și doasprăzece pietri, carele din matca Iordanului luase, le-au pus Iosue în Galgala.

21. Și au zis către fiii lui Israil: „Când vor întreba fiii voștri mâne pre părinții săi și le vor zice: «Ce înșămnează pietrele acestea?»

22. Îi veți învăța și le veți zice: «Prin uscată | | matca Iordanului acestuia au trecut Israil, 340r

23. Scăzând Domnul, Dumnezeul vostru, apele lui înaintea voastră, până când ați trecut,

*Ieșire 14, 21. 24. *Precum făcuse mai înainte în Marea Roșie, carea o au săcat până ce am trecut,

25. Ca să învețe toate noroadele pământurilor mâna Domnului cea tare, ca și voi să vă teameți de Domnul, Dumnezeul vostru, în toată vremea»”.

Cap 5

Cutremură-să hananeii. Tăierea împregiur să face în Galgala și Fase să prăznuiască. Înceată mana, dacă gustă din rodurile pământului, și ingerul Domnului lui Iosue să arată.

1. După ce au auzit toți împărații ammoreilor carii lăcuia preste Iordan, despre apus, și toți împărații lui Hanaan cei mari că săcuse Domnul curgerile Iordanului înaintea fiilor Israil, până ce au trecut, slăbănogitu-s-au inima lor și n-au rămas suflet într-înșii, temându-să de intrarea fiilor Israil.

2. Într-aceea vreme zis-au Domnul către Iosue: „Fă-ți cuțite de piază și taie împregiur a doao fiii lui Israil!”

3. Făcut-au ce poruncise Domnul și au tăiat împregiur mădulările fiilor lui Israil.

4. Iară aceasta iaste pricina tăierii a doao | împregiur: tot norodul care au ieșit din Eghipt, parte bărbătească, și toți ostașii bărbați au murit în pustie prin lunga încungiurarea călii, 340v

5. Carii toți era tăiați împregiur; iară norodul care s-au născut în pustie,

6. Prin patruzăci de ani de călătoria desfătatei pustii, netăiat împregiur au fost, până s-au mistuit cei ce nu asculta cuvântul Domnului și căroră mainte să jurase să nu le areate pământul ce cură lapte și miere.

7. Acestora fii s-au suit în locul părinților și s-au tăiat împregiur de la Iosue; că precum să născuse, netăiaț împregiur era, nici îi tăiașe împregiur cineva în drum.

8. Iară după ce s-au tăiat toți împregiur, au rămas într-acelaș locu al taberilor până s-au vindecat.

9. Și au zis Domnul către Iosue: „Astăzi am luat ocară Egiptului de la voi”. Și s-au chemat numele locului acela Galgala, până-n ziua de astăzi.

10. Și au rămas fiii lui Israil în Galgala și au făcut Faza a patrasprăzecea zi a lunii, de către sară, în câmpurile Ierihonului.

11. Și au mâncat din rodirile pământului a doă zi, pâni azime și pârga dintr-acela an.

341r || 12. Și au încetat mana după ce au mâncat din rodirile pământului, nici s-au slujit mai mult de acea bucată fiii lui Israil, ci au mâncat din roadele acestui an ale pământului Hanaan.

13. Și fiind Iosue în câmpul cetății Ierihonului, ș-au rădicat ochii și au văzut un bărbat stând înaintea sa, fiind sabia scoasă; și au mers la el și i-au zis: „Al nostru ești, au al protivnicilor?”

14. Care au răspuns: „Nicidecum; ci sânt căpetenia oastei Domnului, și acum viu”.

15. Căzut-au Iosue cu fața la pământ și închinându-să, au zis: „Ce grăiaște Domnul mieu către sluga Sa?”

16. *„Dezleagă, au zis, încălțământul tău din picioarele tale, că locul în care stai sfânt iaste!” Și au făcut Iosue precum i să poruncise.

*Ieșire 3, 5.

Fap. Apos. 7, 33.

Cap 6

După multe de șapte zile încungiurări cu sicriul, Ierihon luându-să, de tot să răsipeaște; sânură să ține Rahav cu ai săi. Cel ce ar mai zidi cetatea să blastămă.

1. **I**ară Ierihonul era închis și întărit de frica fiilor Israil și nime a ieși nu îndrăzne, sau a intra.

2. Și au zis Domnul către Iosue: „Iată, am dat în mâna ta Ierihonu și împăratul lui și toți bărbații cei tari.

3. Încungiuraț cetatea toț ostașii o dată în zi; așa veț face șapte zile.

341v | 4. Iară a șaptea zi, preoții iaie șapte trîmbițe, a căroră slujbă iaste în iuvileon, și mergă înaintea sicriului leagii. Și de șapte ori veț încungiura cetatea, și preoții vor răsuna cu trîmbițele.

5. Și răsunând glasul trîmbiții mai lung și mai des, și în urechile voastre va străbate. Străga-va tot norodul cu strigare mare foarte, și zidurile cetății din fund vor cădea și vor intra fieștecarii prin locul în prejma căruia va fi stând”.

6. Și au chemat Iosue, fiul lui Nun, preoții și au zis către dânșii: „Luați sicriul leagii, și alți șapte preoți iaie șapte trîmbițe de iuvileon și mergă înaintea sicriului Domnului!”

7. Și către norod au zis: „Duceți-vă și încungiurați cetatea întrarmați, mergân d înaintea Sicriului Domnului!”

8. Și sfârșind Iosue cuvintele și șapte preoți cu șapte trîmbițe răsunând înaintea sicriului leagii Domnului,

9. Și toată oastea armată mergând înainte, ceeaalaltă obște urma sicriul și de trâmbițe toate răsuna.

10. Și poruncise Iosue norodului, zicând: „Nu veți strâga, nici să va auzi graiul vostru, nici vrun cuvânt din gura voastră va ieși, până când va veni zioa în carea vă voi zice: Străgați și glăsuiți!” | |

11. Și au încungiurat sicriul Domnului cetatea o dată în zi și, întorcându-să în tabără, au rămas acolo. 342r

12. Deci Iosue de noapte sculându-să, au luat preoții sicriul Domnului,

13. Și șapte dintr-înșii șapte trâmbițe, a căroră slujbă iaste în iuvileu. Și mergea înaintea sicriului Domnului, umblând și răsunând. Și norodul armat să ducea înaintea lor, iară ceeaalaltă obște urma sicriul și cu trâmbițele răsuna.

14. Și au încungiurat cetatea a doao zi îndată și s-au întors tabăra. Așa au făcut șasă zile.

15. Iară a șaptea zi, de noapte sculându-să, au încungiurat cetatea, precum să rânduise, de șapte ori.

16. Și răsunând în a șaptea încungiurarea cu trâmbițele preoții, au zis Iosue câtră tot Israilul: „Glăsuiți, că v-au dat voao Domnul cetatea!

17. Și fie cetatea aceasta anathemă, și toate care sânt într-înșea, Domnului! Numai Rahav curva trăiască, cu toți carii cu ea în casă sânt *că au ascuns solii carii i-am trimis.

*Sus 2, 4.
Ovr. 11, 31.

18. Iară voi păziți, ca să nu atingeți ceva din ceale ce s-au poruncit și să fiți vinovați treacerii de leage și toate taberile lui Israil să fie supt păcat și să să turbure. |

19. Iară orice va fi de aur și de argint și de vas de aramă și de fier Domnului să să jârtvească, puindu-să în comorile Lui”. 342v

*Ovrei 11, 30.

20. *Și glăsuid tot norodul și răsunând trâmbițele, după ce au intrat în urechile mulțimei graiul și răsunarea, zidurile îndată au căzut; și s-au suit fieștecarele prin locul care împotivă-le era *și au luat cetatea.

*2 Mac. 12, 15.

21. Și au ucis toate care era într-înșea, de la bărbat până la muiare, de la copilașu până la bătrân. Și boii și oile și asinii i-au lovit în ascuțitul sabii.

*Sus 2, 1, 14.

22. Iară celor doi bărbat *carii fusease trimiș iscoade le-au zis Iosue: „Întraț în casa muiarii curve și o scoateți înainte pre ea și toate care sânt a ei, precum ați întărit cu jurământ”.

*Ovrei 11, 31.

23. *Și întrând tinerii, au scos pre Rahav și părinții ei și frații și toată averea și rudenia ei și afară de tabăra lui Israil o au făcut a rămănea.

*Gios 8, 2.

24. *Iară cetatea și tot care era într-înșea le-au aprins, fără de aur și argint și de vaseale de aramă și de fier, carele le-au dăruit spre vistieria Domnului.

25. Iară Rahav și casa tătâni-său și toate | | care avea, le-au făcut Iosue a trăi; și au lăcuit în mijlocul lui Israil până într-această zi, pentru că ascunsease solii pre carii trimisease să iscodească Ierihonul. În vremea aceea au blăstămat Iosue, zicând: 343r

*3 Împăr. 16, 34.

26. „Blăstămat e bărbatul înaintea Domnului, care va deștepta și va zidi cetatea Ierihonului! În născutul său dintâi temeliile ei puie, și în cel mai de pre urmă a pruncilor puie porțile ei!”

27. Și au fost Domnul cu Iosue, și numele lui s-au vestit în tot pământul.

Cap 7

După iscodirea cetății Hai să goneaște norodul lui Israil de la protivnici, pentru furtușagul din anathima Ierihonului. Pentru aceea, după tânguirea lui Iosue, cu soarte trimis Aham, să împoașcă cu pietri din porunca Domnului.

*Gios 22, 20.
**1 Par. 2, 7.

1. **I**ară fiii lui Israil *au trecut porunca și au luat din anathemă. **Că Aham, fiul lui Harmi, fiului Zavdi, fiului Zare, de neamul Iuda, au luat ceva din anathemă; și s-au mâniat Domnul împotiva fiilor Israil.

2. Și, trimițând Iosue din Ierihon bărbăți împotiva lui Hai, care iaste lângă Vethavie, despre partea răsăritului orașului Vethil, le-au zis: „Suiți-vă și iscodiți pământul!” Carii plinind porunci|le, au iscodit Hai. 343v

3. Și întorcându-să, i-au zis să nu să suie tot norodul, ci doao sau trei mii de bărbăți să meargă și să șteargă cetatea. Pentru ce tot norodul în zădar să va osteni împotiva a puținii împotivnici.

4. Și s-au suit trei mii de ostași carii, îndată întorcând dosul,

5. S-au bătut de bărbații cetății Hai și au căzut dintr-înșii treizăci și șasă de oameni; și i-au gonit protivnicii de la poartă până la Savarim și au căzut pre față-și fugând. Și s-au spăimântat inima norodului și s-au topit ca apa.

6. Iară Iosue ș-au rupt vejmintele sale și au căzut cu fața la pământ, înaintea sicriiului Domnului, până sara, și el, și toți bătrânii lui Israil, și au pus prav preste capetele sale.

7. Și au zis Iosue: „Hei, Doamne, Dumnezeule, ce ai vrut a trece norodul acesta râul Iordanului, să ne dai în mâinile ammorreului și să ne piarzi? Batâr precum am început, de am fi rămas preste Iordan!

8. Doamne, Dumnezeul meu, ce voiu zice văzând pre Israil întorcând dosul protivnicilor săi?

9. Auzi-vor hananeii și toți lăcuiitorii pământului și așijderea adunându-să, ne vor încungiura și vor șterge numele nostru de pre pământ. Și ce vei face numelui Tău celui mare?”

10. Și au zis Domnul câtră Iosue: „Scoală-te! Ce zaci cu fața la pământ? | |

344r 11. Păcătuit-au Israil și au trecut așezământul Mie. Și au luat din odoară și au furat și au mințit și le-au ascuns între vasele sale.

12. Nici va putea sta în Israil înaintea protivnicilor săi și va fugi de dânșii, că s-au spurcat cu odorul. Nu voiu fi mai mult cu voi, până când veți zdrobi pre cel vinovat de această răotate.

13. Scoală, sfințește norodul și le zi: *«Sfințiți-vă pe mâne; că acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: ‘Odorul în mijlocul tău iaste, Israil ! Nu vei putea sta înaintea protivnicilor tăi, până ce să va șterge din tine cel ce s-au spurcat cu această răotate’.

*Preoți 20, 7.

Num. 11, 18.

Sus 10, 5.

1 Împăr. 16, 5.

14. Și vă veți apropia la dimineață fieștecare prin neamurile voastre. Și oricare neam va afla soartea, să va apropia prin rudenile sale, și rudenia prin case, și casa prin bărbați.

15. Și oricarele într-această rea faptă să va găsi, cu foc să va arde cu toată averea sa, pentru că au trecut legătura Domnului și au făcut nelegiuire în Israil”.

16. Și, sculându-să Iosue dimineață, au pus pre Israil prin neamurile sale și s-au aflat neamul Iiuda,

17. Carele aducându-să după familiile sale, s-au aflat familia Zarei. Și aceasta prin case aducând-o, au găsit pre Zavdi,

[18.] A căruia casă prin fieștecarii bărbați despărțindu-o, au aflat pre Aham, fiiul Harmei, fiiului Zavdi, fiiului Zare, din neamul Iiuda.

344v 19. Și au zis Iosue câtră Aham: „Fiiul meu, dă slavă | Domnului, Dumnezeului Israil, și mărturisește și-mi spune ce ai făcut, nu ascunde!”

20. Și au răspuns Aham lui Iosue și i-au zis: „Adevărat, eu am păcătuit Domnului, Dumnezeului Israil, și așa am făcut,

21. Că am văzut între prăzi un contoșu roșiu, foarte bun, și sicli de argint doao sute și îndreptar de aur de sicli cinzeci; și, poftind, le-am luat și le-am ascuns în pământ, împotriva mijlocului cortului meu, și argintul, săpând, în pământ l-am acoperit”.

22. Și au trimis Iosue slujitori carii, alergând la cortul lui, au găsit toate ascunse într-acelaș loc, și argintul împreună.

23. Și luându-le din șatră, le-au adus la Iosue și la toți fiii lui Israil și le-au aruncat înaintea Domnului.

24. Și, luând Iosue pre Aham, fiul Zarei, și argintul și contoșul și îndreptariul cel de aur și fiii și featele lui, boii și asinii și oile și însuș cortul și toate sculele (i-au dus la Valea Ahor; și tot Israilul cu el);

25. Unde au zis Iosue: „Pentru că ne-ai turburat, turbura-te-va Domnul în zioa aceasta!” Și l-au împroșcat cu pietri tot Israilul; și toate care era a lui cu foc s-au amistuit.

*2Împăr. 18, 17. 26. Și au adunat preste el grămadă mare de pietri, carea rămâne până în zioa de acum; și s-au întors urgia Domnului de la ei, și s-au chemat numele locului aceluia || Valea lui Ahor până astăzi. 345r

Cap 8

Luându-să Hai, împăratul ei să spânzură, rădicându-să oltariu de piatră. A doao leage pre lespezi să scrie și norodul să blagosloveaște.

1 i au zis Domnul câtră Iosue: „Nu te teame, nici te înfricoșă! Ia cu tine toată mulțimea ostașilor și, sculându-te, te du la orașul Hai. Iată, Ț-am dat în mâna ta împăratul ei și norodul și cetatea și pământul.

*Sus 6, 24. 2. Și vei face cetății Hai și împăratului ei *precum ai făcut Ierihonului și împăratului. Iară prade și toate jiviniile le veți apuca voao. Pune leșuire cetății după ea!”

3. Și s-au sculat Iosue și tot șireagul ostașilor cu el, să să suie în Hai; și, alegând treizăci de mii de bărbați tari, i-au trimis noaptea.

4. Și le-au poruncit, zicând: „Puneți leșuire după cetate! Nici mult să vă depărtați, și veți fi toți gata.

*Sus 7, 4. 5. Iară eu și ceaeaalaltă mulțime, carea iaste cu mine, ne vom apropia dinprotivă asupra cetății. Și când vor ieși împotriva noastră, *precum mai înaintea am făcut, vom fugi și vom întoarce dosul,

6. Până când cei ce ne vor goni din cetate mai departe să vor trage; că vor gândi că fugim, ca mainte.

7. Deci noi fugind și ei gonindu-ne, vă veți scula din | leșuire și veți jefui cetatea. Și o 345v
 va da Domnul, Dumnezeuul vostru, în mâinile voastre.

8. Și deacă o veți prinde, o aprindeți; și așa toate le veți face, precum am poruncit”.

9. Și i-au slobozât și s-au dus la locul leșuirii și au șezut între Vethil și Hai, despre apusul cetății Hai. Iară Iosue în noaptea aceea au rămas în mijlocul norodului.

10. Și sculându-să de dimineață, au numărat soții și s-au suit cu bătrânii în fruntea taberii, șențuită cu agiutoriul ostașilor.

11. Și venind și suindu-să dinprotiva cetății, au stătut de-a meazănoaptea partea cetății, între carea și între dânșii era în mijloc vale.

12. Și alesease cinci mii de bărbați, și-i pusease în aleșuire între Vethil și Hai, despre partea apusului aceeaș cetăți.

13. Iară toată ceaeaalaltă tabără despre meazănoapte îndrepta șireagul, așa ca cei mai de pre urmă aceeaș mulțimi să atingă partea cetății despre apus. Și s-au dus Iosue în noaptea aceea și au stătut în mijlocul vălii.

14. Carea văzând împăratul Haiului, au grăbit de dimineață și au ieșit cu toată oastea cetății și au îndreptat șireagul împotriva pustii, neștiind că dinnapoi s-ar fi pitulând leșuiri. ||

15. Iară Iosue și tot Israilul au lăsat locul ca când s-ar teame și fugând pre calea pustiei. 346r

16. Iară ei gâlcevind împreună și unii pre alții îndemnându-să, i-au gonit. Și, depărtându-să de cetate,

17. Și încă nici unul în cetatea Hai și Vethil rămâind care n-ar goni pre Israil (precum ieșise lăsând deschise cetățile),

18. Au zis Domnul câtră Iosue: „Rădică pavăza, carea în mâna ta iaste, asupra cetății Hai, că ție Ți-o voi da!”

19. Și rădicând pavăza împotriva cetății, leșuirile care să pitula s-au sculat degrabă; și mergând la cetate, o au prins și o au aprins.

20. Iară bărbații cetății, care gonea pre Iosue, uitându-să îndărăpt și văzând fumul cetății până la ceriu suindu-să, n-au putut mai mult încoace și încolo a fugi, mai vârtos că cei ce să făcea a fugi și mergea spre pustie, împotriva gonitorilor, stătuse foarte tare împotrivă.

21. Și, văzând Iosue și tot Israilul că s-au prins cetatea și fumul cetății să suia, întorcându-să au lovit pre bărbații Haiului.
- 346v 22. Pentru că și cei ce prinsease și aprinsease cetatea, ieșind din cetate după ai săi, mijlocul protivnicilor au început a tăia și, tăindu-să de amândoa părțile protivnicii, așa cât nice unul dintr-atâta mulțime au scăpat,
23. Și pre împăratul cetății Haiului l-au prins viu și l-au adus lui Iosue.
24. Deci toț ucigându-să carii gonă pre Israil câtră pustie și într-acelaș loc de sabie căzind, întorcându-să fiii lui Israil, au lovit cetatea.
25. Și era carii într-acea zi căzuse, de la bărbat până la muiare, doasprăzece mii de oameni, toți din cetatea Hai.
26. Iară Iosue nu ș-au tras mâna care o întinsease în înălțime fiind pavăza, până când s-au ucis toți lăcuiitorii Haiului.
27. Iară dobitoacele și prada cetății le-au împărțit fiii lui Israil, precum poruncise Domnul lui Iosue,
28. Carele au aprins cetatea și o au făcut mormânt veacinic.
29. Și pre împăratul ei l-au spânzurat în furci până sara și până la apusul soarelui. Și au poruncit Iosue și au luat trupul lui de pre cruce și l-au aruncat în întrarea cetății, grămădind preste el mare grămadă de pietri, || carea rămânea până în zioa de acum.
- 347r 30. Atunci au zidit Iosue oltariu Domnului Israil în muntele Heval,
31. *Precum poruncise Moisi, sluga Domnului, fiilor Israil, și s-au scris în cartea leagii lui Moisi. Iară oltariul de pietri cioplite, care focul nu le-au atins; și au adus preste el arderi de tot Domnului și au jârtvuit jungheri păciuitoare. *Ieșir. 20, 25. 2 Leage 27, 5.
32. Și au scris pre lespezi a doao leagea lui Moisi, carea el o urzise înaintea fiilor Israil.
33. Iară tot norodul și cei mai mari născuți și povățuitorii și judecătorii sta de-amândoa părțile sicriului, înaintea preoților carii purta sicriul leagii Domnului, precum veneticul, așa și moșteanul, giumătate parte de ei lângă muntele Garizim, și jumătate lângă muntele Heval, precum poruncise Moisi, sluga Domnului. Și întâi adecă au blagoslovit norodul lui Israil.
34. După aceastea au cetit toate cuvintele blagoslovenii și a blăstămului și toate care era scrise în cartea leagii.
35. Nimică din ceale ce poruncise Moisi au lăsat neatins, ci toate le-au procitit înaintea a toată mulțimea lui Israil, muierilor și pruncilor și veniților carii între ei zăbovea.

Cap 9 |

347v *Gavaoniteanii cu viclesug, că ar fi de cale departe, înșelând pre Iosue și căpeteniile israiliteanilor, prin datul jurământ să mântuiesc, însă, după urmata murmurare, să osândesc spre veacnica slujbă.*

1. arele auzind, toți împărații peste Iordan, carii petrecea în munți și în câmpii, pre lângă mare, și la țărurile Mării ceii Mari, și cei ce lăcuia pre lângă Livan, hetheul și ammoreul, hananeul, fearezeul și heveul și ievuseul,
2. S-au adunat împreună, să oștească împotriva lui Iosue și a lui Israil, cu o inimă și cu un sfat.
3. Iară cei ce lăcuia în Gavaon, auzind toate care făcuse Iosue lui Ierihon și Haiului,
4. Și vicleneaște socotind, ș-au luat bucate, saci vechi puind pre asini, și foi de vin tăiați și cusuți,
5. Și călțăminte foarte veachi care, spre arătarea vechirii, cu plotoage era cusute, îmbrăcați cu veșminte vechi și pâinile care purta de merinde vârtoase era și în dărăburi fărâmate,
6. Și s-au dus la Iosue, carele atunci zăbovea în tabără la Galgala, și i-au zis lui și împreună cu tot Israilul: „Din loc departe am venit, pace cu voi a face pofind”. Și au răspuns bărbații lui Israil câtră dâșii și le-au zis:
- 348r 7. „Nu cumva în pământul care noao cu soarte ni să || cuvine, să lăcuiți, și nu vom putea face cu voi pace”.
8. Iară ei câtră Iosue au zis: „Slugile tale sântem”; căroră Iosue le-au zis: „Cine sânteți voi? Și de unde veniți?”
9. Răspuns-au: „Din loc departe foarte au venit slugile tale, în numele Domnului, Dumnezeului tău. Că am auzit veastea putearii Lui, toate care au făcut în Eghipt,
10. Și *a doi împărații amorreilor, carii au fost peste Iordan, lui Sihon, împăratului Hesevon, și lui Og, împăratul Vasanului, care era în Astaroth. *Num. 21, 24.

11. Și ne-au zis bătrânii și toți lăcuiitorii pământului nostru: «Luaș în mâni bucate pentru prealunga cale și le ieșiți întru întâmpinare și le ziceți: ‘Slugile voastre sântem, pace faceți cu noi!’»

12. Iată, pânilă, când am ieșit din casele noastre să venim la voi, calde le-am luat; acum s-au uscat și pentru marea vechire s-au sfârmat.

13. Foi de vin noi am umplut, acum s-au rupt și s-au slobozit; hainele și încălțămintele cu care ne îmbrăcăm și care avem în picioare pentru lungimea depărtării drumului s-au rupt și s-au mai sfârșit”.

14. Și au priimit din bucatele lor și rostul Domnului nu l-au întreat.

*2 Împăr. 21, 2.

15. *Și au făcut Iosue cu ei pace și, făcând așezământ, le-au făgăduit că nu să vor ucide. Și căpeteniile mulțimei li s-au giurat.

16. Și după trei zile de pacea făcută, au auzit că aproape ar fi lăcuind și între dânșii ar fi rămâitori. |

17. Și au mișcat tabăra fiii lui Israil și au venit în cetățile lor a triia zi, a căroră aceastea 348v
numiri sânt: Gavaon și Cafira și Veroth și Cariathiarim.

18. Și nu i-au bătut, pentru că li să giurase căpeteniile mulțimii în numele Domnului, Dumnezeului Israil. Și au murmurat toată obștea împotriva căpeteniilor,

19. Carii le-au răspuns: „Le-am giurat în numele Domnului, Dumnezeului Israil, și pentru aceea nu-i putem atinge,

20. Ci aceasta le vom face: Ție-să adecă să trăiască, ca să nu să pornească mânia Domnului asupra noastră de vom giura strâmb.

21. Ci așa să trăiască, ca spre slujba a toată mulțimea să taie leamne și ape să poarte”. Carii aceastea grăind,

22. Chemat-au gavaoniteanii Iosue și le-au zis: „Căci ați vrut cu vicleșug a ne înșela, ca să ziceți: «Foarte departe lăcuim de voi», fiind voi în mijlocul nostru?

23. Deci supt blăstăm veți fi și nu va înceta din ruda voastră tăietoriul de leamne și ape purtând în casa Dumnezeului meu”.

24. Care au răspuns: „Vestitu-s-au noao, slugilor tale, că ar fi făgăduit Domnul, Dumnezeul tău, lui Moisi, slugii Sale, să vă dea tot pământul și să piarză toți lăcuiitorii lui. Deci ne-am temut foarte și am socotit de sufletele noastre, de frica voastră fiind împinși, și acest sfat am făcut.

25. Iară acum în mâna ta sântem; ce ți să veade a fi bun și drept, fă-ne noao!” | |

26. Și au făcut Iosue precum zisease și i-au mântuit din mâna fiilor Israil, ca să nu să ucigă. 349r

27. Și i-au rânduit într-acea zi a fi spre slujba a tot norodului și oltariului Domnului, tăind leamne și ape purtând, până în vremea de acum, în locul carele Domnul ar fi ales.

Cap 10

Cinci împărați bătând cetatea Gavaonului, nemișcându-să soarele, într-o zi să biruiesc și din peștere trăgându-să, să spânzură; și mai mulți alți împărați și cetăți să taie.

1. are auzând Adonisedec, împăratul Ierusalimului, adecă că ar fi luat Iosue Haiul, și o ar fi răsipit (că precum făcusease Ierihonului și împăratului ei, așa au făcut Haiului și împăratului ei) și că ar fi fugit gavaoniteanii la Israil și s-ar fi împăciuit cu dânșii,

2. S-au temut foarte, că mare cetate era Gavaon, și una din împărăteștile cetăți, și mai mare decât cetatea Haiului, și toț ostașii ei foarte tari.

3. Și au trimis Adonisedeh, împăratul Ierusalimului, la Oham, împăratul Hevronului, și la Farai, împăratul Ierimothului, și la Iafia, împăratul Lahis, și la Davir, împăratul Eglon, zicând:

4. „Suiți-vă la mine și aduceți agiutoriu, să batem Gavaonul, pentru ce au trecut la Iosue și la fiii lui Israil!” |

5. Și, adunându-să, s-au suit cinci împărații ammorreilor: împăratul Ierusalimului, împăratul 349v
Hevron, împăratul Ierimoth, împăratul Lahis, împăratul Eglon, împreună cu taberile sale, și au tăbărât împregiurul Gavaonului, bătându-o.

6. Iară lăcuiitorii cetății Gavaonului conăcite, au tremis la Iosue, carele atunci zăbovia în tabără la Galgala, și i-au zis: „Să nu-ți tragi mânile tale de la agiutoriu slugilor tale! Suie-te degrabă și ne slobozi și ne ado agiutoriu! Că au venit împotriva noastră toți împărații ammorreilor, carii lăcuiesc în munți”.

7. Și s-au suit Iosue din Galgala, și toată tabăra ostașilor cu el, bărbați tari.
8. Și au zis Domnul către Iosue: „Nu te teame de ei, că în mâinile tale i-am dat; nice unul din ei va putea sta împotivă ție”.
9. Și au năvălit Iosue asupra lor de năpraznă, toată noaptea suindu-să din Galgala.
10. Și i-au turburat Domnul de către fața lui Israil și i-au zdrobit cu rană mare în Gavaon și i-au gonit pre calea suișului Vefthoron și i-au bătut până la Azeca și Macheda.
11. Și fugând de fiii lui Israil și fiind în pogorârea Vefthoronului, Domnul au trimis preste
350r ei pietri mari din ceriu, până la Azeca. Și au mu| rit cu mult mai mulți de pietrele grindinii decât carii cu sabii i-au ucis fiii lui Israil.
12. Atunci au grăit Iosue Domnului, în zioa în carea au dat pre ammorreu înaintea fiilor lui Israil, și au zis înaintea lor: „Soare, împotiva Gavaonului nu te mișca, și luna, împotiva vălii Aialonului!”
13. Și au stătut soarele și luna *până când s-au izbândit neamul de nepriiatinii săi. Au
nu iaste scrisă aceasta în Cartea Dreptilor? Și au stătut soarele în mijlocul ceriului și n-au
grăbit a apune în vreamă de o zi. *Ecli. 46, 5.
Is. 22, 21.
14. N-au fost mai înainte, nici după aceea, zioa așa lungă, ascultând Domnul de glasul omului și oștind pentru Israil.
15. Și s-au întors Iosue cu tot Israilul la tabără în Galgala.
16. Că fugise cincii împărați și să ascunsease în peșterea cetății Machida.
17. Și s-au vestit lui Iosue că s-ar fi aflat cincii împărați pitulați în peșterea cetății Machida.
18. Care au poruncit soțiilor și le-au zis: „Răsturnaț bolovani mari la gura peșterii și puneăț bărbaț ageri, carii să-i păzească închiși.
19. Iară voi să nu staț, ci goniț vrăjmașii și pre fieștecarii cei de pre urma fugitorilor |
350v tăiați; nici îi sloboziți să între la scutița cetăților sale pre carii i-au dat Domnul Dumnezeu în mâinile voastre”.
20. Și tăindu-să împotivnicii cu rană mare și mai până la perirea desăvârșit mistuindu-să, carii putuse scăpa de Israil au întrat în cetăți întărite.
21. Și s-au întors toată oastea la Iosue în Macheda, unde atunci era tabăra, sănătoși și întregi cu numărul. Și nime nu cuteza nici șopti împotiva fiilor Israil.
22. Și au poruncit Iosue, zăcând: „Deșchideți gura peșterii și scoateți la mine cincii împărați, carii în ea să pitulă!”
23. Și au făcut slujitorii precum li să poruncise; și au adus la el cincii împărați din peștere: împăratul Ierusalimului, împăratul Hevron, împăratul Ierimoth, împăratul Lahis, împăratul Eglon.
24. Și aducându-să la el, au chemat pre toți bărbații lui Israil și au zis către căpeteniile oastei, carii era cu sine: „Meargeți și puneț piciorul pre grumazurile împăraților acestora!” Carii mergând și grumazii supușilor cu picioarele călcând,
- 351r 25. Iarăși au zis către dânșii: „Nu vă teamereț, nici vă spăimântaț! Întăriți-vă și fiț vâr| toși! Că așa va face Domnul tuturor vrăjmașilor voștri, împotiva căroră oștiți”.
26. Și i-au lovit Iosue și i-au ucis și i-au spânzurat preste cincii buciumi; și au fost spânzuraț până sara.

*2 Leage 21, 23. 27. *Și, apuind soarele, au poruncit soțiilor să-i ia din furci. Carii luându-i, i-au aruncat în peșterea în carea să pitulase și au pus pre gura ei bolovani mari, carii rămân până acum.

28. Și într-aceaeaș zi au prins Macheda Iosue și o au lovit în ascuțitul sabiei, și împăratul ei l-au ucis și toți lăcuiorii ei; n-au slobozit într-înșă nici mici rămășițe. Și au făcut împăratului Machedii precum făcuse împăratului Ierihonului.

29. Și au trecut cu tot Israilul din Macheda în Levna și oștea împotriva ei,

30. Carea o au dat Domnul, cu împăratul său, în mânilor lui Israil. Și au lovit ceatarea în ascuțitul sabiei, și toți lăcuiorii ei. N-au slobozit într-înșă ceva rămășițe. Și au făcut împăratului Levna *precum făcuse împăratului Ierihonului. |

*Sus 6, 2.

31. Din Levna au trecut în Lahis, cu tot Israilul; și, rânduind prinprejur oastea, o bătea. 351v

32. Și au dat Domnul Lahisul în mânilor lui Israil și o au prins a doao zi și o au lovit în ascuțitul sabiei, și tot sufletul care fusease într-înșă, precum făcuse în Levna.

33. Într-aceea vreamă s-au suit Horam, împăratul Gaazir, să agiute pre Lahis; care l-au lovit Iosue cu tot norodul lui, până în uciderea de tot.

34. Și au trecut din Lahis în Eglon și o au încungiurat,

35. Și o au bătut într-aceeaș zi; și au lovit în ascuțitul sabiei toate sufletele care era într-înșă, după toate care făcuse în Lahis.

36. Și s-au suit cu tot Israilul din Eglon în Hevron și au oștit împotriva ei.

37. Prinsu-o-au și o au lovit în ascuțitul sabiei, și împăratul ei și toate orașele ținutului ei și toate sufletele care zăbăvisă într-înșă. N-au lăsat într-înșă ceva rămășiță; precum făcuse lui Eglon, așa au făcut și lui Hevron, toate care au găsit într-înșă mistuind cu sabia.

38. De acolo întorcându-să în Davir,

39. O au prins și o au jefuit; și împăratul ei și toate prinpregiur cetățile le-au || lovit în ascuțitul sabiei. N-au slobozit într-înșă ceva rămășiță; precum Hevron și Levna și împăraților lor, așa au făcut lui Davir și împăratului ei. 352r

40. Și au lovit Iosue tot pământul despre munți și amezăzi și câmpia și Asedoth cu împărații săi; n-au lăsat într-înșă ceva rămășiță, ci tot ce putea răsufila au ucis, precum îi poruncise Domnul, Dumnezeul lui Israil,

41. Din Cadisvarne până la Gazam, tot pământul Gosim, până la Gavaon.

42. Și toți împărații și țările lor, cu o pornire le-au prins și le-au bătut. Că Domnul, Dumnezeul lui Israil, au oștit pentru dânsul.

43. Și s-au întors cu tot Israilul la locul taberilor, în Galgala.

Cap 11

Bate Iosue pre împăratul Iavin, cu alți mulți împărați și noroade, toate fiind care poruncise Domnul lui Moisi.

1. area auzind Iavim, împăratul Asor, au trimis la Iovav, împăratul Madon, și la împăratul Semeron și la împăratul Ahsaf,

2. Și la împărații despre meazănoapte, carii lăcuia în munți și în șesuri despre amezia Chenerothului, și în câmpiile și în ținuturile Dorului, | lângă mare, 352v

3. Și hananeul de la răsărit și de la apus și ammorreul și hetheul și ferezeul și ievuseul în munți; și heveul, care lăcuia la poalele Hermon, în pământul Masfa.

4. Și au ieșit toți cu turmele sale, norod mult foarte, ca năsipul care iaste în țarmurile mării, și cai și căruțe, de nenumărată mulțime.

5. Și s-au împreunat toți împărații aceștia într-unul, la apele Merom, să oștească împotriva lui Israil.

6. Și au zis Domnul cătră Iosue: „Nu te teame de ei, că mâne într-acestaș ceas Eu îi voi da toți aceștia spre rănire înaintea lui Israil. Cailor lor le vei tăia vinele, și căruțele lor cu foc le vei arde”.

7. Și au venit Iosue și toată tabăra cu el împotriva lor la apele Merom îndată și au năvălit asupra lor.

8. Și i-au dat Domnul în mânilor lui Israil, carii i-au lovit și i-au gonit până la Sidonul cel mare și la apele Maserefoth și câmpul Masfe, care iaste la partea ei despre răsărit. Așa au bătut pre toți, cât nici rămășițe au lăsat dintr-înșii.

9. Și au făcut precum îi poruncise Domnul: cailor le-au tăiat vinele, și căruțele le-au ars cu foc.

10. Și înturnându-să îndată au prins Asor și împăratul și l-au tăiat cu sabia. Că Asor de demult între toate împărățiile aceastea ținea căpetenia.
- 353r 11. Și au lovit toate sufletele carele aco | lo zăbovia; n-au lăsat într-însa ceva rămășițe, ci până la moarte toate le-au bătut, și cetatea o au potopit cu foc.
12. Și toate prinpregiur cetățile și împărații lor i-au prins, i-au bătut și i-au șters, *precum îi poruncise Moisi, sluga Domnului. *2 Leage 7, 1.
13. Afară de cetățile care era în dealuri și în măguri zidite, cealeaalte le-au aprins Israil; una numai, Asor, întărită foarte tare, o au mistuit.
14. Și toată prada cetăților acestora și dobitoacele le-au împărțit loruș fiii lui Israil, ucigând toți oamenii.
15. *Precum poruncise Domnul lui Moisi, slugii Sale, așa au poruncit Moisi lui Iosue, și el toate le-au plinit, n-au trecut din toate poruncite încă nici un cuvânt care poruncise Domnul lui Moisi. *Ieșir. 34, 11. 2 Leage 7, 1.
16. Și au luat Iosue tot pământul despre munți și despre amezăzi, și pământul Gosin și șesul și partea despre apus și muntele Israil și câmpiile lui,
17. Și partea muntelui carea să suie până la Vaalgad, prin șesul Livanului, supt muntele Hermon; toți împărații lor i-au prins și i-au lovit și i-au ucis.
18. Multă vreamă au oștit Iosue împotriva împăraților acestora.
19. N-au fost cetate carea s-ar da fiilor Israil, fără heveul, care lăcuia în Gavaon; că pre
353v toți, o | ștind, i-au prins.
20. Că sfatul Domnului au fost să să învărtoșeze inimile lor și să oștească împotriva lui Israil și să cază și să nu fie vreadnici de nici o milă și să piară, precum poruncise Domnul lui Moisi.
21. Într-aceea vreamă au venit Iosue și au ucis pre Enachim din munții Hevron și Davir și Anav și din tot muntele liuda și Israil, și cetățile lor le-au șters.
22. N-au lăsat nici unul din ruda Enachim în pământul fiilor Israil, fără cetățile Gazi și Gheth și Azotul, în care sânțure s-au lăsat.
23. Și au luat Iosue tot pământul, precum au grăit Domnul cătră Moisi, și l-au dat spre moștenire fiilor Israil, după părțile și neamurile sale. Și s-au odihnit pământul de războaie.

Cap 12

Să numără împărați 31, dincoaci și dincolo de Iordan, pre carii i-au bătut Moisi și Iosue.

1. ceștia sânt împărații carii i-au bătut fiii lui Israil și au stăpânit pământul lor dincolo de Iordan, spre răsăritul soarelui, de la răpegiunea Arnon până la muntele Hermon, și toată partea răsăritului carea priveaște spre pustie.
2. Sihon, împăratul ammoreilor, carele au lăcuit în Hesevon, au stăpânit de la Aroir,
354r care-i zidi | tă pre țarmurile răpegiunei Arnon, și jumătate de parte în vale, și jumătate de Galaad, până la răpegiunea Iavoc, carea iaste hotarul fiilor Ammon.
3. Și de la pustie până la marea Cheneroth, spre răsărit, și până la marea pustiei, carea e Marea Sărată, în partea despre răsărit, pre calea carea duce la Vethsimoth; și despre amezăzi, care e supt Asedoth, Fașga.
4. Hotarul lui Og, împăratului Vasanului, din rămășițele Rafaim, carele au lăcuit în Astaroth și în Edrai și au stăpânit în muntele Hermon și în Saleca și în tot Vasanul, până la hotarele
5. Ghessuri și Mahatei și a jumătate de parte Galaad, hotarale Sihon, împăratului Hesevon.
6. Moisi, sluga Domnului, și fiii lui Israil i-au bătut; și le-au dat pământul lor Moisi, spre moștenire ruviniteanilor și gaditeanilor și a giumătății părți din neamul Manasse.
7. Aceștia sânt împărații pământului carii i-au bătut Iosue și fiii lui Israil, preste Iordan spre apus, de la Vaalgad în câmpul Livanului, până la muntele a căruie parte să suie la Seir; și l-au dat Iosue spre moștenire neamurilor Israil, fieștecăruia părțile sale: |
- 354v 8. Și în munți și în șesuri și în câmpii, în Asedoth și în pustie și în meazăzi, hetheul au fost și ammoreul, hananeul și ferezeul, heveul și ievuseul;
9. Împăratul Ierihonului unul, împăratul Hai, care e din coastele Vethil, unul,
10. Împăratul Ierusalimului unul, împăratul Hevron unul,
11. Împăratul Ierimoth unul, împăratul Lahis unul,
12. Împăratul Eglon unul, împăratul Gazir unul,

13. Împăratul Davir unul, împăratul Gadir unul,
14. Împăratul Herma unul, împăratul Hered unul,
15. Împăratul Levna unul, împăratul Odulam unul,
16. Împăratul Macheda unul, împăratul Vethil unul,
17. Împăratul Tafua unul, împăratul Ofer unul,
18. Împăratul Afec unul, împăratul Saron unul,
19. Împăratul Madon unul, împăratul Asor, unul,
20. Împăratul Semeron unul, împăratul Ahsaf unul,
21. Împăratul Thenac unul, împăratul Maghedo unul,
22. Împăratul Cadis unul, împăratul Iahanan Carmilului unul,
23. Împăratul Dor și al ținutului Dor unul, împăratul limbilor Galgal unul,
24. Împăratul Thersa unul; toți împărații, treizăci și unul.

Cap 13

Poruncește Domnul lui Iosue să împartă israilteanilor cuprinsul pământ. Numără-să părțile ceale dintâi lui Ruvin, Gaad și jumătății parte Manasse, peste Iordan date. ||

1. **I**osue bătrân și de adâncă vârstă era; și au zis Domnul cătră dânsul: 355r
 „Îmbătrânit-ai și ești vechiu de zile; pământul cel desfătat s-au lăsat, carea încă cu soartea nu s-au împărțit.

2. Toată adecă Galilea, filisteii și toată Ghessuri,

3. De la râul turbure, care adapă Eghiptul, până la hotarele Acaron despre meazănoapte, pământul Hanaan, care în cinci împărății a filisteianilor să împarte Gazzei și azoteanii, așcaloniteanii, ghetenii și acaronii;

4. Iară despre amezăzi sânt heveii: tot pământul Hanaan și Maara Sidonului, până la Afeca și hotarele amorreului;

5. Și până la hotarale lui și ținutul Livanului despre răsărit, de la Vaalgad, supt muntele Hermon, până ce întri în Emath;

6. A tuturor carii lăcuiesc în munte, de la Livan până la apele Maserefot și a tot Sidonului, Eu sânt care îi voi șterge de la fața fiilor Israil. Vie, dară, în partea moștenirii Israil, precum ț-am poruncit.

7. Și acum împarț pământul spre moștenire a noao neamuri și jumătății neamului Manasse,

*Num. 32, 33.

8. Cu carea Ruvin și Gaad au moștenit pământul *care le-au dat Moisi, sluga Domnului, preste curgerile Iordanului, despre răsărit

9. De la Aroir, carea iaste zidită în râpa repegiunii Arnon și în mijlocul vălii, și toate 355v
 câmpiile Medava, până la Divon,

10. Și toate cetățile Sihon, a împăratului amorreului care au împărțit în Hesevon, până la hotarele fiilor Ammon,

11. Și Galaad și marginea Ghessuri și Mahati și tot muntele Hermon și tot Vasanul, până la Saleha.

12. Toată împărăția lui Og în Vasan, carele au împărțit în Astaroft, și Edrai, el au fost din rămășițele Rafaim, și i-au lovit Moisi și i-au șters.

13. Și n-au vrut a răsipi fiii lui Israil pre Ghessuri și Mahati; și au lăcuit în mijlocul lui Israil, până-n zioa de acum.

*Num. 18, 20.

14. *Iară neamului Levi nu i-au dat moștenire, ci jertvele și junghierile Domnului, Dumnezeului Israil, aceea iaste moștenirea lui, precum i-au grăit lui.

15. Dat-au dară Moisi moștenirea neamului fiilor Ruvin după rudeniile sale.

16. Și au fost hotarul lor de la Aroir, carea iaste zidită în râpa răpegiunii Arnon și în mijlocul vălii aceeaș răpegiunii; tot șesul care duce la Medava

17. Și Hesevon și toate satele lor care sânt în câmpii și Divon și Vamothvaal și cetatea Vaalmaonului,

18. Și Iasa și Chedimoth și Mefaath,

19. Și Cariathaim și Savama și Sarathasar, || în muntele vălii împreunate, 356r

20. Vethfogor și Asedoth, Fasga și Vethiesimoth,

21. Și toate cetățile câmpenești și toate țările lui Sihon, împăratului Amorreului, care au împărțit în Hesevon, care l-au lovit Moisi, cu căpeteniile Madian: Heveul și Rechim și Sur și Hur și Revi, povățuitorii lui Sihon, lăcuiitorii pământului.

22. Și pre Valaam, fiul lui Vior gâcitorul, i-au ucis fiii lui Israil cu sabia, cu ceialți uciși.

23. Și s-au făcut hotarul fiilor Ruvim râul Iordanului. Aceasta-i moștenirea ruvineanilor prin neamurile sale a cetăților și satelor.

24. Și au dat Moisi neamului Gaad și fiilor lui, prin rudeniile sale, moștenire, a căria aceasta iaste împărțirea:

25. Marginea Iasir și toate cetățile Galaad și jumătate parte din pământul fiilor Ammon, până la Aroir, carea iaste împotriva Ravva;

26. Și de la Hesevon până la Ramath, Masfe și Vetonim; și de la Manaim până la marginile Davir,

27. Și în valea Setharan și Vethneram și Socoth și Safon, ceeaalalte parte a împărțirii Sihon, împăratului Hesevon. Și acestuia hotarul a Iordanului ieste, până la partea cea mai de pre urmă a mării Chinereth, peste Iordan, spre răsărit. |

356v 28. Aceasta-i moșteanirea fiilor Gaad, prin familiile sale, cetățile și satele lor.

29. Dat-au și jumătății neamul lui Manase și fiilor ei, după rudeniile sale, moștenire,

30. A căria aceasta-i începerea: de la Manain, tot Vasanul și toate țările lui Og, împăratului Vasanului, și toate satele lui Iair, care sânt în Vasam, șasezăci de orașe,

31. Și jumătate parte din Galaad și Astaroth și Edrai, cetățile împărțirii lui Og în Vasan, fiilor Mahir, fiiului Manasse, și jumătății părții fiilor Mahir, după rudeniile sale.

32. Această moștenire o au împărțit Moisi în câmpiile Moav, peste Iordan, împotriva Ierihonului, despre răsărit,

33. *Iară neamului Levi nu i-au dat moștenire, că Domnul, Dumnezeul lui Israil, Însuși *Num. 18, 20. iaste moștenirea lui, precum i-au grăit”.

Cap 14

Caliv în Hevron, spre moștenirea șieș de la Dumnezeu făgăduită, pentru că hulind cealeaalte iscoade Pământul Făgăduinții, el au urmat Domnului.

1. ceaasta iaste carea au stăpânit fiii lui Israil în pământul Hanaan, carea le-au dat Eliazar preotul și Iosue, fiul Nun, și căpeteniile familiilor prin neamurile lui Israil.

357r 2. Cu soarte toate împărțindu-le, *precum poruncise || Domnul în mâna lui Moisi, a noao neamuri și jumătate neam. *Num. 34, 13.

3. Că a doao neamuri și unii jumătăți dedeese Moisi peste Iordan moștenire, afară de leviți, carii nimic de pământ au luat între frații săi,

4. Ci în locul lor s-au rânduit fiii lui Iosif, în doao neamuri despărțiți, Manasse și Efrem. Nici au luat leviții altă în pământ parte, fără numai cetăți de lăcuit și oșteazele lor, spre hrana dobitoacelor și a vitelor sale.

5. Precum poruncise Domnul lui Moisi, așa au făcut fiii lui Israil și au împărțit pământul.

6. Și s-au apropiat fiii Iiuda la Iosue, în Galgala, și au grăit câtră el Caliv, fiul Iefoniii chinezeul: * „Știi ce au grăit Domnul câtră Moisi, omul lui Dumnezeu, de mine și de tine, în Cadis-Varne. *Num. 14, 24.

7. De patruzăci de ani eram când m-au trimis Moisi, sluga Domnului, din Cadisvarne să socotesc pământul și i-am adus veaste precum mie adevărat să veadea.

8. Iară frații miei, carii să suisă cu mine, au slăbănogit inima norodului. Și eu am urmat Domnului, Dumnezeului meu.

9. Și s-au giurat Moisi în zioa aceea, zicând: «Pământul care va călca piciorul tău va fi moștenirea ta și a fiilor tăi în veac; că ai urmat Domnului, Dumnezeului meu». |

357v 10. Și mi-au dăruit Domnul viața, precum s-au făgăduit, până în zioa de acum. Patruzăci și cincide ani sânt de când au grăit cuvântul acesta câtră Moisi, când umbra Israil prin pustie. Astăzi de optzăci și cincide ani sânt,

11. Așa putând, precum puteam într-aceaea vreamie, când m-am trimis la iscodire; *tăria vreamii de atunci până astăzi petreace în mine și la războiu, și la pășire. *Ecli. 46, 11.

12. Dă-m dară muntele acesta, care mi-au făgăduit Domnul, auzând și tu, în carele Enachim sânt, și cetăți mari și întărite, de cumva va fi Domnul cu mine, și-i voi putea șterge, precum mi-au poruncit”.

13. Și l-au blagoslovit Iosue și i-au dat Hevron spre moștenire.

14. Și de atunci au fost Hevron a lui Caliv, fiiului Iefonii chinezeului, până într-această zi; că au urmat Domnului, Dumnezeului Israil.

15. Numele lui Hevron mainte să chema Cariath Arve; Adam cel preamare acolo între Enachim iaste zidit. Și pământul au încetat de războaie.

Cap 15

Soartea neamului Iiuda, cetățile și satele lor. Otoniil ia pre Axat, fata lui Caliv, pentru că au dobândit Cariath-Sefir, și li să adaoge || pământul cel cu izvoară.

358r

*Num. 34, 3.

1. **D**eci soartea fiilor Iiudei, prin rudeniile sale, aceasta au fost: *De la hotarul Edomului, pustia Sim, spre amezăzi și până la partea cea mai de pre urmă a ținutului despre amezăzi.

2. Începutul ei, de la capul Mării ceii Sărate și de la limba ei, carea priveaște spre amezăzi

3. Și iase spre suișul Scorpii și trece în Sina și să suie în Cadisvarne și vine în Esav, suindu-să la Adaar și încungiuurând Carcaa;

4. Și de acolo trecând în Asemona și agiungând la răpegiunea Eghiptului, și hotarale lor, Marea lui cea Mare. Aici va fi sfârșitul părții despre amezăzi.

5. Iară despre răsărit va fi începutul Marea Sărată, până la sfârșitul Iordanului, și ceale ce privesc la acelaș râul Iordanului

6. Și să suie marginea în Vith Hagla și trece despre meazănoapte în Vith Arava, suindu-să la piatra Voin, a fiului Ruvim,

7. Și agiungând până la hotarale Devira, din Valea Ahor, spre meazănoapte privind la Galgala, carea iaste împotriva suirii Adommim, despre partea răpegiunii de amezăzi și trece apele care să cheamă Izvorul Soarelui. Și vor fi ieșirile ei la izvo | rul Roghil.

358v

8. Și să suie prin împreunata valea fiului Ennom din coastele Ievuseului spre amezăzi; aceasta e Ierusalimul. Și de acolo, rădicându-să spre vârful muntelui care iaste împotriva Gheennom, spre apus, în vârful vălii Rafaim, spre meazănoapte,

9. Și trece de la vârful muntelui până la izvorul apei Neftoa și vine până la satele muntelui Efron și să pleacă în Vaala, carea iaste Cariahirrim, adecă Cetatea Pădurilor,

10. Și încungiuură din Vaala spre apus, până la muntele Seir și trece pre lângă coastele muntelui Iarim la meazănoapte, în Hesson, și să pogoară în Vethsames și trece în Thamna.

11. Și vine spre meazănoaptea părții Accaron, din coastă și să pleacă Sehrona și trece muntele Vaala. Și vine în Ievneil și să închide spre apus cu sfârșitul Mării Mare.

12. Aceastea sânt hotarale fiilor Iiuda prinpregiur în rudeniile sale.

13. Iară lui Caliv, fiului Iefonii, i-au dat parte în mijlocul fiilor Iiuda, precum îi poruncise Domnul; Cariath Arvi, tatăl lui Enac, acesta iaste Hevron.

*Giude 1, 20.

14. *Și au șters dintr-însa Caliv trei fii a lui Enac: Sesai și Ahiman și Tholmai, din ruda Enac. ||

15. Și de acolo, suindu-să, au venit la lăcuiorii Davir, care mainte să chema Cariath Sefir, adecă Cetatea Slovelor.

359r

16. Și au zis Caliv: „Cine va lovi Cariath Sefir și o va prinde, da-i-voi Axam, fata mea, muiare”.

17. Și o au prins Othoniil, fiul Chines, fratele lui Caliv cel mai tinăr; și i-au dat Exam, fata sa, muiere.

18. Carea mergând împreună, au fost îndemnata de bărbatul său să ceară de la tată-său țarina. Și au suspinat, precum ședeă în asin. Căria Caliv: „Ce ți-i?”, au zis.

19. Iară ea au răspuns: „Dă-m blagoslovenie! Pământul despre amezăzi și uscăcios mi-ai dat; adaoge și apătos!” Și i-au dat Caliv adăposul din sus și din jos.

20. Aceasta iaste moștenirea neamului fiilor Iiuda, prin rudeniile sale.

21. Și era cetățile despre părțile ceale mai pre urmă fiilor Iiuda, lângă hotarele Edomului, despre amezăzi: Cavseil și Edir și Iagur,

22. Și China și Dimona și Adada,

23. Și Cadis și Asor și Iethnam,

24. Zif și Telim și Valoth,

25. Assor cea noao și Carioth, Hesron, aceasta | iaste Asor,

359v

26. Aman, Sama și Molada,

27. Și Asergadda și Hesemon și Vethfelet,

28. Și Hasersual și Versavei și Vaziothia,

29. Și Vaala și Iim și Esim,

30. Și Eltholad și Chesil și Harma,

31. Și Sichelig și Medemena și Sensenna,

32. Levaoft și Selim și Ain și Remmon, toate cetățile doaozăci și noao, și satele lor.
33. Iară în câmpii: Estaol și Saria și Asena,
34. Și Zanoi și Engannim și Tafua și Enaim,
35. Și Ierimoft și Adullam, Soco și Azeca,
36. Și Saraim și Adithaim și Ghedera și Ghederothaim, cetăț patrusprăzece și satele lor.
37. Sanan și Hadasa și Magdal-Gad,
38. Delean și Masefa și Iecthil,
39. Lachis și Vascath și Eglon,
40. Hevvon și Leheman și Chiftlis,
41. Și Ghideroth și Vethdagon și Naama și Macheda, cetăț patrusprăzece și satele lor.
42. Lavana și Ether și Asan,
43. Ieftha și Esna și Nesiv,
44. Și Cheila și Ahziv și Maresa, cetăț noao și satele lor.
45. Accaron, cu satele și sățișoarele lor. ||
- 360r 46. De la Accaron până la mare, toate care trec la Azot și la satele ei;
47. Azotul, cu satele și cu sățișoarele sale; Gaza, cu satele și cu sățișoarele sale, până la răpegiunea Eghiptului și Marea Mare, hotarul lui.
48. Și în munte: Samir și Iethir și Socoth,
49. Și Danna și Cariathsena, aceasta-i Davir,
50. Anav, și Istemo și Anim,
51. Gosin și Olon și Ghilo, cetăț unsprăzece și satele lor.
52. Arav și Ruma și Esaan,
53. Și Ianum și Vefthafua și Afeca,
54. Athmatha și Cariatharvi, aceasta-i Hevron, și Sior, cetăț noao, cu satele lor.
55. Maon și Carmil și Zif și Iota,
56. Israil și Iiucadam și Zanoi,
57. Acain, Gavaa și Thamna, cetăț zeace, și satele lor.
58. Halhul și Vesur și Ghedor,
59. Mareth și Vethanoth și Eltecon, cetăț șase, și satele lor.
60. Cariathvaal, aceasta iaste Cariathiarim, Cetatea Pădurilor, și Arevva, cetăț doao, cu satele lor.
61. În pustia Vetharava, Meddin și Sahaha,
- 360v 62. Și Nevsan și cetatea Sarii și Engad|dii, cetăț șase, și satele lor.
63. Iară ievuseul, lăcuioriul Ierusalimului, nu l-au putut șterge fiii lui Iiuda. Și au lăcuit ievuseul cu fiii Iiuda în Ierusalim până într-această zi.

Cap 16

Soartea lui Iefrem, cetățile și satele lor. Și au rămas într-acestea hananeul dăjdutoriu.

1. i au căzut soartea fiilor Iosif de la Iordan spre Ierihon și spre apele lui de la răsărit; pustia carea să suie din Ierihon la muntele Vethil,
2. Și iase din Vethil, Luza, și treace hotarul Arhi, Atharoth,
3. Și să pogoară la apus, lângă hotarul Iefleti, până la hotarele Vethhoronului din jos, și Gazir, și să sfârșesc ținuturile ei la Marea Mare.
4. Și au stăpănit fiii lui Iosif, Manasse și Efrem.
5. Și au fost hotarul fiilor Efrem prin rudeniile sale, și moștenirea lor spre răsărit: Atharoth Addar, până în Vethhoronul din sus,
6. Și ies hotarele din mare. Iară Mahmethath priveaște miiazănoaptea și încungiură hotarele spre răsărit, în Thanathselo, și treace de la răsărit Ianoe, ||
- 361r 7. Și să pogoară de la Ianui în Ataroth și Naaratha; și vine în Ierihon și iese la Iordan.
8. Din Tafua treace spre mare, în Valea Trestiei și sânt ieșirile ei în Marea Sărată. Aceasta-i moștenirea neamului fiilor Efrem, prin familiile sale.
9. Și cetățile sânt deschilinite fiilor Efrem, în mijlocul moștenirii fiilor Manasse, și satele lor.
10. Și n-au ucis fiii lui Efrem hananeul, care lăcuia în Gazir. Și au lăcuit hananeul în mijlocul Efrem, până-n zioa aceasta, deajdutoriu.

Cap 17

Jumătății neamului Manasse și fețelor Salfaad sorțile li să dau și să sporească soartea fiilor Iosif.

1. i au căzut soartea neamului Manasse (că el e întâi născutul lui Iosif), Mahir, întâi născutului Manasse, tatălui Galaad, care au fost bărbat ostașu; și au avut moștenire Galaad și Vasan.
- *Num. 26, 30. 2. *Și celorlalți fiilor Manasse, după familiile sale, fiilor Aviezer și fiilor Helec și fiilor Esrii și fiilor Sehim și fiilor Hefir și fiilor Semida. Aceștia sânt fiii lui Manasse, fiului Iosif, bărbați prin || rudeniile sale. 361v
- *Num. 27, 1 și 36, 11. 3. *Iară lui Salfaad, feciorul lui Hefir, fiului Galaad, fiului Mahir, fiului Manasse, nu era fii, ci numai feate, a căroră acestea sânt numele: Maala și Noa și Hegla și Melha și Thersa.
4. Și au venit înaintea lui Eliazar preotului și a lui Iosue, fiului Nun, și a căpeteniilor, zicând: „Domnul au poruncit, prin mâna lui Moisi, să ni să dea moștenire în mijlocul fraților noștri”. Și le-au dat, după porunca Domnului, moștenire în mijlocul fraților tătâni-său.
5. Și au căzut funișori lui Manasse zeace, fără pământul Galaad și al Vasanului, peste Iordan.
6. Că fiii lui Manasse au stăpânit moștenirea în mijlocul fiilor lui. Iară pământul Galaad au căzut în soartea fiilor Manasse, care rămăsease.
7. Și au fost hotarul lui Manasse de la Asir, Mahmethath, carea privește la Sihim și iese spre dreapta, după lăcuitorii izvorului Tafue.
8. Că în soartea lui Manasse căzuse pământul Tafue, care iaste lângă hotarale lui Manasse, a fiilor Efrem.
9. Și să pogoară hotarul Vălii Trestiei spre ameazăea răpegiunii cetăților Efrem, care sânt în mijlocul cetăților Manasse; hotarul lui Manasse de la miiazănoaptea răpegiunii și ieșirea lui || merge la mare, 362r
10. Așa cât moștenirea lui Efrem să fie de la ameazăi, și de la meazănoapte a lui Manasse, și amândoa să le închiză marea și să să împreune șieș în neamul Asir de la meazănoapte și în neamul Isahar de la răsărit.
11. Și au fost moștenirea lui Manasse în Isahar și în Asir, Vethsan și satele ei și Ievlaam cu satele sale și lăcuitorii Dor cu orașele sale și lăcuitorii Endor cu sățișoarele sale și lăcuitorii Maghedo cu sățișoarele sale și a tria parte din cetatea Nofet.
12. Nici au putut răsipi acestea cetăți fiii lui Manasse, ci au început hananeul a lăcui în pământul său.
13. Iară după ce s-au întărit fiii lui Israil, au supus hananeii și i-au făcut dăduitori, nici i-au ucis.
14. Și au grăit fiii lui Iosif către Iosue și au zis: „Pentru ce mi-ai dat moștenirea sorții și a funișoarei unia, fiind eu de atâta mulțime și blagoslovindu-mă Domnul?”
15. Cătră care Iosue au zis: „De ești norod mult, suie-te în pădure și-ți taie curățituri în pământul Ferezei și Rafaim, că îngustă ți-i moștenirea muntelui Efrem!”
16. Căruia au răspuns fiii lui Iosif: „Nu ne vom putea sui la munți, că cu cară ferecate să slujesc carii lăcuiesc în pământul câmpii în care sânt zidite Vethsan cu satele sale, și Israil, jumătate | de vale stăpânind”. 362v
17. Și au zis Iosue cătră casa lui Iosif, Efrem și Manasse: „Norod mult ești și de mare tărie, nu vei avea o soarte,
18. Ci vei trece la munte și-ț vei curăți poieni spre lăcuire. Și vei putea purceade mai încolo când vei răsturna hananeul, carele zici a avea care ferecate și a fi tare foarte”.

Cap 18

Trimitu-să carii să scrie pământul celorlalte șapte neamuri și să însămnează soartea lui Veniamin.

1. i s-au adunat toți fiii lui Israil în Silo și acolo au înfipt cortul mărturiei și le-au fost pământul supus.
2. Și rămăsease din fiii lui Israil șapte neamuri, care încă nu-ș luase moștenirile sale,
3. Cătră carii Iosue au zis: „Până când vă mârșeviți cu lenevirea și nu întrați la moștenirea pământului care Domnul, Dumnezeul părinților voștri, l-au dat voao?”

4. Aleageți din fieștecare neam câte trei bărbați, să-i trimiți și să meargă și să încungiure pământul și să-l scrie după numărul a fieștecăria mulțimi și să-mi aducă ce vor scrii.
5. Împărțiți-vă pământul în șapte părți: liuda fie în hotarale sale despre amezăzi, și casa lui Iosif despre miiazănoapte. ||
- 363r 6. Pământul întru aceștia de mijloc în șapte părți îl scrieți; și aici veți veni la mine ca înaintea Domnului, Dumnezeului vostru, să vă arunc aicea soarta;
7. Că nu iaste între voi parte leviților, ci preoția Domnului iaste moștenirea lor. Iară Gaad și Ruvim și jumătate din neamul Manasse ș-au fost luat moșteanirile sale peste Iordan, despre răsărit, care le-au dat Moisi, sluga Domnului”.
8. Și sculându-să bărbații să margă a scrii pământul, le-au poruncit Iosue, zicând: „Încungiurați pământul și scriiți, și vă întoarceți la mine, ca aici, înaintea Domnului, în Silo, să vă trimiță soarte”.
9. Și s-au dus. Și, văzându-l, în șapte părți l-au împărțit, scriind în carte. Și s-au întors la Iosue, în tabăra Silo.
10. Carele au trimis sorții înaintea Domnului, în Silo. Și au împărțit pământul fiilor Israil în șapte părți.
11. Și s-au suit soarta dintăi fiilor Veniamin, prin familiile sale, să moștenească pământul între fiii liudei și fiii lui Iosif.
12. Și au fost hotarul lor spre miiazănoapte de la Iordan, mergând pre lângă coastele Ierihonului despre miiazănoapte, și de acolo spre răsărit, la munți suindu-să și agiungând la pustia Vethavin,
13. Și, trecând pre lângă Luza, spre amiazăzi; *aceasta iaste Vethil. Și să pogoară în Ataroth Addar, în muntele care iaste la amiazăzi Vithhoronului din gios, |
- 363v 14. Și să pleacă încungiurând spre mare la amiazăze muntelui care priveaște Vithhoron spre Africa; și sânt ieșiturile ei în Cariathvaal, carea să chiiamă și Cariathiarim, cetatea fiilor liuda. Aceasta iaste partea spre mare, la apus.
15. Iară despre amiazăzi din partea Cariathiarim iaste hotarul spre mare și agiunge până la izvorul apelor Nethoa,
16. Și să pogoară în partea muntelui care priveaște spre valea fiilor Ennon; și iaste despre miiazănoapte, în partea cea mai de pre urmă a vălii Rafain. Și să pogoară în Gheennom (adecă valea Ennom), lângă coastele Ievuseului, la amiazăzi, și agiunge la izvorul Roghil,
17. Trecând la miiazănoapte și ieșind la Ensemes, adecă Fântâna Soarelui,
18. Și treace până la mormânturile care sânt în preajma sușului Adommim; și să pogoară la Avenvoim, adecă la piatra Voim, fiului Ruvim. Și treace din coasta miiazănoapte la câmpii și să pogoară în șes,
19. Și pășeaște spre miiazănoapte Vithhagla. Și sânt ieșirile ei spre limba Mării Sărate, de la miiazănoapte în sfârșitul Iordanului, spre amiazăzi,
- 364r 20. Carea iaste hotarul ei de la răsărit. Aceas|ta iaste moștenirea fiilor Veniamin, prin hotarale sale împregiur, și familiilor sale.
21. Și au fost cetățile lui: Ierihonul și Vithhagla și valea Casis,
22. Vitharava și Samaraim și Vethil
23. Și Avim și Afara și Ofera,
24. Satul Emona și Ofni și Gavei, cetăți doaosprăzece și satele lor.
25. Gavaon și Rama și Veroth,
26. Și Mesfe și Cafara și Amosa,
27. Și Reachim, Iarefil și Tharelachi și Sela, Eef și Ievus, carea iaste Ierusalimul, Gavaath și Cariath, cetăț patrusprăzece, și satele lor. Aceasta iaste moștenirea fiilor Veniamin după familiile sale.

*Face. 28, 19.

Cap 19

Să însămnează sorțile a șase neamuri, Simion, Zavulon, Isahar, Asir, Nethali, Dan și Iosue.

1. i au ieșit soarta a doao a fiilor Simion, prin rudeniile sale. Și au fost moștenirea
2. Lor în mijlocul moștenirii fiilor liuda: Versaviei și Savei și Malada,
3. Și Hasersual, Vala și Asim,
4. Și Eltholad, Vethul și Harma,
5. Și Sichelig și Vethmarehavoth și Hasersusa,

6. Și Vethlevaoth și Sarohin, cetăți treispră | zece și satele lor. 364v
7. Ain și Remmon și Athar și Asan, cetăți patru și satele lor.
8. Toate satele prinpregiurul cetăților acestora, până la Vaalath-Veir-Ramath, spre amiazăzi. Aceasta-i moștenirea fiilor Simeon, după rudeniile sale,
9. În moștenirile și funile fiilor Iiuda, că mai mare era. Și pentru aceea fiii lui Simion au moștenit în mijlocul moștenirii lor.
10. Și au căzut soartea a triia fiilor Zavulon, prin rudeniile sale. Și au fost hotarul moștenirii lor până la Sarid.
11. Și să suie din mare și Merala și vine în Devvaseth, până la repegiunea carea iaste spre Ieconam,
12. Și să întoarce din Sared spre răsărit, în hotarele Cheseleththavor și iase la Daverith și să suie spre Iafie.
13. Și de acolo treace până spre răsărit Ghethhefer și Thacasim, și iese în Remmon, Amthar și Noa,
14. Și încungiuură la miiazănoapte Hanathon și sânt ieșirile în valea Iethahil,
15. Și Cathit și Naalol și Semeron și Iedala și Vifleim, cetăți doasprăzece și satele lor.
16. Aceasta iaste moștenirea neamului fiilor Zavulon, prin rudeniile sale, cetățile și satele lor.
17. Lui Isahar i-au ieșit soartea a patra, prin rudeniile sale.
18. Și au fost moștenirea lui: Ezrail și Casaloth și Sunem, | |
19. Și Hafaraim și Seon și Anaharath, 365r
20. Și Ravoth și Chesion și Avis,
21. Și Rameth și Engannim și Enhada și Vethreses
22. Și agiunge hotarul ei până la Thavor și Sehesima și Vethsamis și vor fi ieșirile ei Iordanul, cetăț șasprăzece și satele lor.
23. Aceasta-i moștenirea fiilor Isahar, prin rudeniile sale, cetățile și satele lor.
24. Și au căzut a cincea soarte neamului fiilor Asir, prin rudeniile sale.
25. Și au fost hotarul lor Halcath și Hali și Vetin și Axaf,
26. Și Elineleh și Amaad și Messal și au agiuns până la Carmilul mării, și Sihor și Lavanath,
27. Și să întoarce spre răsărit Vethdagon și treace până la Zavulon și la valea Iethail spre miiazănoapte, în Vethimec și Nehiil și iese la stânga Cavului,
28. Și Avran și Rohog și Hamon și Cana, până la marea Sidonului.
29. Și să întoarce în Horma, până la cetatea întărită Tirul și la Hosa și vor fi ieșirile ei în mare din funea Ahziva.
30. Și Amma și Afec și Rohov, cetăți doaozăci și doao și satele lor.
31. Aceasta iaste moștenirea fiilor Asir prin rudeniile sale și cetățile și satele lor.
32. Fiilor Nethali a șasa parte le-au căzut prin familiile sale. |
33. Și au început hotarul din Heliv și Elon, în Saanim și Adami, carea iaste Nechiv, 365v și Ievnail, până la Lec și ieșirile lor, până la Iordan.
34. Și să întoarce hotarul spre apus în Azanothavor și de acolo iase în Hucuca și treace în Zavulon spre amiazăzi, și în Asir spre apus, și în Iiuda la Iordan, spre răsăritul soarelui.
35. Cetăți întărite, Asedim, Sir și Math și Recath și Chinerith,
36. Și Edema și Arama și Asor,
37. Și Chedis și Edrain și Enhasor,
38. Și Eron și Magdalim și Horim și Vethanath și Vethsamiz, cetăț noaosprăzece și satele lor.
39. Aceasta iaste moștenirea neamului fiilor Nethali, prin rudeniile sale, cetățile și satele lor.
40. Neamului fiilor Dan, prin familiile sale, au ieșit a șaptea soarte.
41. Și au fost hotarul moștenirii lui Saara și Estahol și Hirsemes, adecă cetatea soarelui,
42. Selevin și Aialon și Iethela,
43. Elon și Themna și Acron,
44. Elfteche, Ghevethon și Valath,
45. Și Iiud și Vani și Varah și Ghethremon,
46. Și Meiarcon și Arecon, cu hotarul care priveaște la Iopin.
47. Și cu acela sfârșit să închide. Și s-au suit fiii lui Dan și au bătut împotriva Lesim, și o au prins. Și o au lovit în ascuțitul sabii și o au | | stăpânit și au lăcuit într-însa, chemând 366r numele ei Lesim Dan, din numele lui Dan, tătâne-său.
48. Aceasta iaste moștenirea neamului fiilor Dan, prin rudeniile sale, cetățile și satele lor.

49. Și deacă au plinit cu soartea a împărți pământul fieștecăruia prin neamurile sale, au dat fiii lui Israil moștenirea lui Iosue, fiului Nun în mijlocul său,

50. După porunca Domnului, cetatea carea au poftit, Thamnath Saraa, în muntele Efreim. Și au zidit cetate și au lăcuit într-însa.

51. Aceastea sânt moștenirile care cu soarte le-au împărțit Eliazar preotul și Iosue, fiul lui Nun, și căpeteniile familiilor și a neamurilor fiilor lui Israil, în Silo, înaintea Domnului, la ușa cortului mărturie, și au împărțit pământul.

Cap 20

Șease cetăți de scăpare, dincoace și dincoale de Iordan, și carii vor putea scăpa la eale și până când acolo trebuie să rămâie.

1. i au grăit Domnul câtră Iosue, zicând: „Grăiaște fiilor Israil și le zi:

2. «Despărțit cetățile celor ce fug, *de care am grăit câtră voi prin mâna lui Moisi,

*Num. 35, 11.

2 Leage 19, 2.

3. Să scape la eale oricare va lovi suflet neștiind și să poată scăpa de mânia aproapelui, care iaste izbânditoriu sângelui,

4. Dacă va scăpa la una dintr-aceastea cetăți și va grăi bătrânilor cetății aceea cealea ce-l arată a fi nevinovat. Și așa l-or priimi și-i vor da loc de lăcuit |

366v 5. Și nu-l vor da în mâinile celui ce-l va goni a izbândi sângele; că neștiind au lovit aproapele lui, nici să vădeaste a-i fi fost neprietin mai înainte de doao sau trei zile.

6. Și va lăcui în cetatea aceea până va sta înaintea giudecării, dându-și pricina faptei sale și până va muri preotul cel mare care va fi într-aceea vreamă. Atunci să va întoarce ucigașul și va intra în cetate și în casa sa, din carea fugise”.

7. Și au rânduit Chedis în Galileea muntelui Nethali și Sihim în muntele Efreim și Cariatharvi, aceea iaste Hevron, în muntele Iuda.

8. Și peste Iordan, despre răsăritul Ierihonului, *au așezat Vosor, carea iaste zidită în câmpia pustiei de neamul Ruvim, și Ramoft în Galaad, de neamul Gaad, și Gaulon în Vasan, din neamul Manasse.

*2 Leage 4, 43.

9. Aceaste cetăți s-au rânduit tuturor fiilor Israil și veniților carii lăcuiă între dânșii, să scape la eale care neștiind ar fi lovit suflet și să nu moară în mâna aproapelui celui ce poșteaste a izbândi vărsatul sânge, până când va sta înaintea norodului, arătându-și pricina sa.

Cap 21

Leviților să însămnează cetăți patruzăci și opt, cu oșteazele. Și, plinindu-să făgăduința lui Dumnezeu oarecând patriarșilor făcută, pace și odihnă să dă fiilor Israil. ||

367r 1. i s-au apropiat căpeteniile familiilor Levi la Eliazar preotul și la Iosue, fiul lui Nun, și la povăzitorii neamurilor, prin fieștecare neamuri a fiilor Israil.

2. Și au grăit câtră dânșii în Silo pământului Hanaan și au zis: „Domnul au poruncit prin mâna lui Moisi să ni să dea cetăți de lăcuit și oștezele lor spre hrana dobitoacelor”.

*Num. 35, 2.

3. Și au dat fiii lui Israil din moșiile sale, după porunca Domnului, cetățile și oștezele lor.

4. Și au ieșit soartea spre familia Caath a fiilor Aaron preotului din neamul Iuda și Simeon și Veniamin, cetăți treisprăzece.

5. Și celoraalți fiilor Caath, adecă leviților, carii prisosise din neamurile Efreim și Dan și jumătate partea Manasse, cetăț zece.

6. Iară fiilor Gherson le-au ieșit soartea să ia din neamurile Isahar și Asir și Nethali și din jumătate neam Manasse în Valam, cetăți cu numărul treisprăzece,

7. Și fiilor Merari, prin rudeniile sale, din neamurile Ruvim și Gad și Zavulon, cetăț doaosprăzece.

8. Și au dat fiii lui Israil leviților cetățile și oșteazele lor, precum poruncise Domnul prin mâna lui Moisi, fieștecarora cu soarte dându-le.

9. Din neamurile fiilor Iuda și Simeon au dat Iosue cetăți *a căroră aceastea sânt numele:

*1 Par. 6, 55.

367v 10. Fiilor Aaron, prin familiile Caath din neamul levi |ticesc (pe soartea dintâi lor le-au ieșit),

11. Caritharvi, a tatălui Enac, carea să chiiamă Hevron, în muntele Iuda, și oștezele ei prinpregiur,

- *Sus 14, 14. 12. *Iară câmpurile și satele ei le dedeasă lui Caliv, fiului Iefonie, spre moștenire.
 13. Și au dat fiilor Aaron, preotului Hevron, cetatea scăpării și oșteazele ei și Lovna cu oșteazele ei,
 14. Și Iefter și Esthemo,
 15. Și Holon și Davir,
 16. Și Ain și Ieta și Vethsames, cu oșteazele sale cetăți noao din neamuri, precum s-au dat zis, doao.
 17. Iară din neamul fiilor Veniamin, Gavaon și Gavai,
 18. Și Anaftoth și Almon, cu oșteazele sale, cetăți patru.
 19. Toate împreună cetățile fiilor Aaron preotului, treisprăzeace, cu oșteazele sale,
 20. Iară celoraalți prin familiile fiilor Caath a neamului leviticesc, aceasta s-au dat moștenire:
 21. Din neamul Efrem, cetăți de scăpare Sihim cu oștezele sale în muntele Efrem și Gazir,
 22. Și Chivsaim și Vefforon, cu oștezele sale, cetăți patru.
 23. Și din neamul Dan, Eltheco și Gavathon,
 24. Și Aialon și Gheftremon, cu oștezele sale, cetăți patru.
 25. Iară din jumătatea neamului Manasse, Thanah și Gheftremon, cu oștezele sale, cetăți doao.
 26. Toate cetățile zeace și oștezele lor s-au dat fiilor Caaft treapteai din jos.
 27. Și fiilor Gherson, neamului leviticesc, le-au dat | | din jumătatea neamului Manasse 368r
 cetăți de scăpare, Gaolon în Vasan și Vosram, cu oșteazele sale, cetăți doao.
 28. Iară din neamul lui Isahar, Chesion și Devereft,
 29. Și Iaramoth și Emgamnnim, cu oșteazele sale, cetăți patru.
 30. Iară din neamul Asir, Masal și Avdon,
 31. Și Velcath și Rohov, cu oșteazele sale, cetăți patru.
 32. Și din neamul Nethali, cetăț de scăpare Chedis în Galilea și Hamothdor și Carfthan, cu oșteazele sale, cetăți trei.
 33. Toate cetățile familiilor Gherson treisprăzeace, cu oșteazele sale.
 34. Iară fiilor Merari, leviților treapteai din jos, prin familiile sale s-au dat, din neamul lui Zavulon, Iecnam și Cartha,
 35. Și Damna și Naalol, cetăț patru, cu oșteazele sale.
 36. Din neamul Ruvin peste Iordan, împotriva Ierihonului, cetăț de scăpare Vosor în pustie, Misor și Iaser și leftson și Mefaath, cetăți patru, cu oșteazele sale.
 [37]. Din neamul Gaad cetăți de scăpare Ramoft în Galaad și Manaim și Hesevon și Iasir, cetăți patru, cu oșteazele sale.
 38. Toate cetățile fiilor Merari prin familii și neamurile sale, doaosprăzeace.
 39. Deci toate cetățile leviților în mijlocul fiilor Israil au fost patruzăci și opt,
 40. Cu oșteazele sale, fieștecare prin familii împărțite. |
 41. Și au dat Domnul, Dumnezeu lui Israil, tot pământul care să jurase a-l da părinților lor și l-au moștenit și au lăcuit într-însul. 368v
 42. Și s-au dat de la el pace în toate neamurile prinpregiur; și nime din protivnici au îndrăznit a le sta împotriva, ci toț stăpânirii lor s-au supus.
 43. Nice un cuvânt care făgăduise că le va face deșert au fost, ci cu fapta au plinit toate.

Cap 22

*Neamurile Ruvin și Gad și jumătate Manasse, peste Iordan lăsate.
 Prepus mișcă celoraalate neamuri, pentru oltariul la Iordan făcut.
 Ci trimișii soli cuprind dreapta lor mântuire.*

1. ntr-aceeaș vreme au chemat Iosue pe ruviteani și gaditeani și jumătate partea Manasse.
 2. Și au zis câtră dânșii: „Făcut-ați toate care v-au poruncit Moisi, sluga Domnului, și mie în toate mi-ați fost ascultători,
 3. Nici aț lăsat frații voștri multă vreme, până în zioa de acum, păzând porunca Domnului, Dumnezeului vostru.
 4. Deci, deacă au dat Domnul, Dumnezeul vostru, fraților voștri odihnă și pace, precum s-au făgăduit, întoarceți-vă și vă duceți la sălașele voastre și la pământul moștenirii *care v-au dat Moisi, sluga Domnu | | lui, peste Iordan. 369r

*Num. 32, 33.
 Sus 13, 8.

5. Așa numai să păziți cu deadinsul și cu fapta să pliniți porunca și leagea care v-au poruncit Moisi, sluga Domnului, să iubiți pre Domnul, Dumnezeuul vostru, și să umblați în toate căile Lui și să țineți poruncile Lui și să vă lipiți de El și să-I slujiți în toată inima și în tot sufletul vostru”.

6. Și i-au blagoslovit Iosue și i-au slobozit, carii s-au întors la sălașele sale.

7. Iară jumătății neamului Manasse îi dedeasă Moisi moștenire în Vasan. Și pentru aceea, jumătății carea prisosea i-au dat Iosue soarte între ceialalți frații săi peste Iordan, spre apus. Și, slobozându-i la sălașele sale și blagoslovindu-i,

8. Le-au zis: „În multe averi și bogății vă întoarceți la scaunele voastre, cu argint, aur, aramă și fier și cu haină înmulțită; împărțiți prada vrăjmașilor cu frații voștri”.

9. Și s-au întors și s-au dus fiii lui Ruvin și fiii lui Gad și jumătate neamul Manasse de la fiii lui Israil din Silo, care-i zidită în Hanaan, ca să între în Galaad, pământul moștenirii sale, care-l dobândise după porunca Domnului, în mâna lui Moisi. |

369v 10. Și, venind la hâlmurile Iordanului, în pământul Hanaan, au zidit lângă Iordan oltariu de mărime nesfârșită.

11. Carea auzând fiii lui Israil și oricarii soli vestindu-le că ar fi zidit fiii lui Ruvin și Gad și jumătate neamul Manasse oltariu în pământul Hanaan, pre hâlmurile Iordanului, înprotiva fiilor Israil,

12. S-au adunat toți în Silo, ca să să suie și să oștească împotriva lor.

13. Și într-aceaea au trimis la ei, în pământul Galaad, pe Feneis, fiul lui Eliazar preotului,

14. Și zece căpetenii cu el, câte unul din fieștecare neam,

15. Carii au venit la fiii lui Ruvin și la Gad și la jumătate neamul Manasse, în pământul Galaad, și au zis câtră dânșii:

16. „Acestea poruncește tot norodul Domnului: «Ce treacerea legii este aceasta? Căci ați părăsit pre Domnul, Dumnezeuul lui Israil, zidind oltariu călcătoriu de leage, și de la slujba Lui depărtându-vă?»

17. Au puțin vă este *că ați păcătuit în Velfegor, și până într-această zi întinăciunea nelegiurii aceștia în voi rămâne și mulți din norod au căzut?

*Num. 25, 3.
2 Leage 4, 3.

18. Și voi astăzi ați părăsit pre Domnul, și mâne spre tot Israilul mânia Lui să va aprinde. | |

370r 19. Că, de gândiți a fi necurat pământul moștenirii voastre, treaceți la pământul în carele este cortul Domnului și lăcuiți între noi. Numai de a Domnului și de a noastră împreunare să nu vă depărtați, zidind oltariu peste oltariul Domnului, Dumnezeuului nostru.

20. *Au nu Ahan, fiiul Zarei, au trecut porunca Domnului și preste tot norodul Israil mânia lui au căzut? Și el era un om, și batâr de-ar fi perit sângur în nelegiurirea sa!»

*Sus 7, 1.

21. Și au răspuns fiii lui Ruvin și Gad și jumătate neamul Manasse, căpeteniilor solirei lui Israil:

22. „Dumnezeu, Domnul cel tare, însuș știe, și Israil împreună va înțeleage; de am zidit acest oltariu cu gând a treace leagea, nu ne păzească, ci ne pedepsească acum.

23. Și de l-am făcut cu aceea minte, ca arderi de tot și jârtvă și păciuitoare junghieri preste el să punem, însuș cearce și judece!

24. Și nu mai vartos cu aceea gândire și înțeleagere, ca să zicem: «Mâne vor zice fiii voștri fiilor noștri: ‘Ce e voao și Domnului, Dumnezeuului Israil?’»

370v 25. Hotaru au pus Domnul între noi și între voi, o, fiii lui Ruvin și fiii lui Gad, râul Iordanului și pentru aceea parte nu aveți în Domnul. Și prin acest prilej vor întoarce fiii voștri pre fiii noștri de la | frica Domnului. Gândit-am dară mai bine

26. Și am zis: «Să ne rădicăm oltariu, nu spre arderi de tot, nici spre aducerea de junghieri,

27. Ci spre mărturie între noi și între voi, și între fiul nostru și sămânța voastră, ca să slujim Domnului, și în puterea noastră să fie a aduce și arderi de tot și jungheri și jârtve păciuitoare. Și nu cumva să zică mâne fiii voștri fiilor noștri: ‘Nu este voao parte în Domnul!’»

28. Iară, de vor vrea a zice, le vor răspunde: «Iată oltariul Domnului, care l-au făcut părinții noștri, nu spre arderi, nici spre jârtvă, ci spre mărturia noastră și a voastră».

29. Departe de la noi fie această nelegiure, ca să ne depărtăm de la Domnul și să părăsim urmele Lui, zidind oltariu spre ardere și jârtve, și aducere de jungheri, afară de oltariul Domnului nostru, care s-au zidit înaintea cortului Lui”.

30. Care auzând Fineis preotul și căpeteniile solirei lui Israil, carii era cu el, s-au îmblânzit, și cuvintele fiilor Ruvin și Gad și a giumatății neamului Manasse foarte bucuș le-au primit.

31. Și au zis Fineis, fiul lui Eliazar preotului, câtră dânșii: „Acum știm că cu noi este Domnul, că streini sântet de această treacere de leage, și ați slobozit fiii lui Israil din mâna Domnului”.

371r 32. Și s-au întors cu căpeteniile de la fiii lui | | Ruvin și Gad, din pământul Galaad, hotarelor Hanaan, la fiii lui Israil și le-au vestit.

33. Și au plăcut cuvântul tuturor auzându-l. Și au lăudat pre Dumnezeu fiii lui Israil și n-au mai zis să să suie împotriva lor și să oștească și să șteargă pământul moștenirii lor.

34. Și au chemat fiii lui Ruvim și fiii lui Gad oltariul care rădicase, „Mărturia noastră”, că Domnul însuși este Dumnezeu.

Cap 23

Iosue, bătrân și aproape de moarte, îndeamnă fiii lui Israil spre ținerea poruncilor lui Dumnezeu și a să feri de împărțirea cu păgânii.

1. i, trecând multă vreme după ce pace dedease Domnul lui Israil, supuind împrejur toate neamurile, și Iosue vechiu de zile și de vârstă bătrână fiind,

2. Chemat-au Iosue tot Israilul și cei mai mari născuți și căpeteniile și povățuitorii și învățătorii și au zis cătră dâșii: „Eu am îmbătrânit și de vârstă mai pășită sânt.

3. Și voi vedeți toate care au făcut Domnul, Dumnezeul vostru, tuturor prinpregiur neamurilor, în ce chip pentru voi însuș au oștit.

4. Și acum, pentru că cu soarte v-au împărțit tot pământul, de la partea Iordanului despre răsărit până la Marea Mare, și încă multe prisosesc neamuri,

5. Domnul, Dumnezeul vostru, le va piiarde și le va lua de la fața voastră și veți stăpâni pământul, | precum v-au făgăduit.

6. Numai vă întăriți și fiți cugetători a plini toate care sânt scrise în cartea legii lui Moisi. Și să nu vă abateț de la ele nici spre dreapta, nici spre stânga;

7. Nu cumva, după ce veți intra la neamurile care vor fi între voi, să juraț în numele dumnezeilor lor și să le slujiți și să vă închinaț lor,

8. Ci vă lipiț de Domnul, Dumnezeul vostru, ce aț făcut pân zioa de astăzi.

9. Și atunci va lua Domnul Dumnezeu înaintea voastră neamuri mari și vârtoase și nime va putea sta împotriva voao.

10. Unul din voi va goni din protivnici o mie de bărbați, că Domnul, Dumnezeul vostru, pentru voi însuș va oști, precum s-au făgăduit.

11. Aceasta numai cu deadinsul păziți, să iubiți pre Domnul, Dumnezeul vostru.

12. Iară, de veți vrea a vă lipi de greșalele neamurilor acestora, care lăcuiesc între voi, și amesteca cu ei căsătoriile și priiatinia a împreuna,

13. Încă acum să știț că Domnul, Dumnezeul vostru, nu le ștearge înaintea feații voastre, ci să vă fie spre groapă și lațu și sminteală din coastele voastre și surceale în ochii voștri, până vă va lua și vă va pierde din pământul acest bun, care v-au dat. ||

*3 Împăr. 2, 2. 14. *Iată, eu astăzi întru pre calea a tot pământului, și cu toată inima veț cunoaște că din toate cuvintele care a vi le da Domnul s-au făgăduit, unul n-au trecut în deșert.

15. Deci precum au plinit cu fapta ce au făgăduit și norocite toate v-au venit, așa va aduce preste voi orice fealiu de reale v-au amănânțat, până când vă va lua și vă va pierde din pământul acest bun, care v-au dat,

16. Pentru că ați trecut legătura Domnului, Dumnezeului vostru, carea au lovit cu voi, și ați slujit dumnezeilor streini și v-aț închinat lor. Curând și degrabă să va scula asupra voastră urgia Domnului și vă veț lua de la acest pământ bun, care v-au dat”.

Cap 24

Să aduc aminte facerile de bine israilteanilor de la Dumnezău; legătura norodului cu Domnul; moartea lui Iosue, îngroparea oaselor lui Iosif și moartea lui Eliazar preotului.

1. i au adunat Iosue toate neamurile lui Israil în Sihim și au chemat pre cei mai mari născuți și căpeteniile și judecătorii și învățătorii și au stat înaintea Domnului.

*Face. 11, 26. 2. Și cătră norod așa au grăit: „Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Peste râu au lăcuit părinții voștri din început, *Thare, tatăl lui Avraam, și Nahor. Și au slujit dumnezeilor streini.

*Face. 11, 31. Face. 21, 2. 3. *Luat-am dară pre tatăl vostru Avraam din | hotarele Mesopotamiei și l-am adus în pământul Hanaan și am înmulțit sământa lui,

*Face. 25, 26. **Face. 36, 8. 4. *Și i-am dat pre Isaac. **Și lui iarăși i-am dat pre Iacov și Isav, ***din carii lui Isav i-am dat muntele Seir spre moștenire, ****iară Iacov și fiii lui s-au pogorât în Eghipt.

***Face. 46, 6. 5. *Și am trimis pe Moisi și Aaron și am lovit Eghiptul cu multe seamne și ciudease.

****Ieșir. 3, 10. *Ieșir. 12, 37.

6. Și v-am scos pre voi și părinții voștri din Egipt și ați venit la mare. Și au gonit egipteanii *pre părinții voștri, cu căruțe și cu călărime, până la Marea Roșie. *Ieșir. 14, 9.
7. Și au strâgat către Domnul fiii lui Israil, Carele au pus întunecare între voi și între egipteani și au adus asupra lor marea și i-au acoperit. Văzut-au ochii voștri toate care în Egipt am făcut și ați lăcut în pustie multă vreme.
8. Și v-am dus în pământul amorreului, care lăcuia peste Iordan, *și, oștind asupra voastră, i-am dat în mâinile voastre și ați moștenit pământul lor și i-ați ucis. *Num. 21, 24.
9. Și s-au sculat Valac, fiul lui Sifor, împăratul lui Moav, și au oștit împotriva lui Israil. *Și au trimis și au chemat pe Valaam, fiul lui Vior, să vă blasteme. *Num. 22, 5.
10. Și Eu n-am vrut a asculta, ci, dinprotivă, printr-însul v-am blagoslovit și v-am slobozit din mâna lui. ||
- 373r 11. *Și ați trecut Iordanul și ați venit la Erihon. Și au oștit asupra voastră bărbații cetății aceea, ammorreul și ferezeul și hananeul și hetheul și gherghezeul și heveul și ievuseul, și i-am dat în mâinile voastre. *Sus 3, 14 și 6, 1 și 11, 3.
12. *Și am trimis înaintea voastră tăuni, și i-am scos din locurile sale doi împărați ammorreilor, nu în sabie, nici în arcul tău. *Ieșir. 23, 28. 2 Leage 7, 20.
13. Și v-am dat pământul, în care nu v-ați ostenit, și cetățile, care nu le-ați zidit, să lăcuți într-însele; vii și maslini, care nu le-ați sădit».
14. *Acum, dară, teameți-vă de Domnul și-I sluiți Lui cu inimă desăvârșită și adevărată; și luați dumnezeii căroră au slujit părinții voștri în Mesopotamia și în Egipt și sluiți Domnului. *1 Împăr. 7, 3. Tovie 14, 10.
15. Iară, de vi să veade rău a sluji Domnului, voie vi să dă: aleageți astăzi ce vă place, căruia mai ales trebuie să sluiți, dumnezăilor căroră au slujit părinții voștri în Mesopotamia, au dumnezeilor ammorreilor, în a căroră pământ lăcuți? Iară eu și casa mea vom sluji Domnului!”
16. Și au răspuns norodul și au zis: „Departa fie de la noi să părăsim pre Domnul și să slujim dumnezeilor streini!”
- 373v 17. Domnul, Dumnezeul nostru, însuș ne-au scos pre noi și pre părinții noștri din pământul Egiptului, | din casa robiei. Și au făcut, văzând noi, seamne mari; și ne-au păzit în toată calea prin carea am umblat și întru toate noroadale prin carii am trecut.
18. Și au scos toate neamurile, ammorreul, lăcuioriul pământului la care noi am intrat. Deci vom sluji Domnului, că însuș iaste Dumnezeul nostru!”
19. Și au zis Iosue către norod: „Nu veți putea sluji Domnului, că Domnul sfânt și tare izbânditoriu iaste, nici va îngădui nelegiuirile voastre și păcatele.
20. De veți lăsa pre Domnul și veți sluji dumnezeilor streini, să va întoarce și vă va năcăji și vă va răsturna după ce vă va da bunătățile”.
21. Și au zis norodul către Iosue: „Nicidecum așa precum grăiești va fi, ci Domnului vom sluji!”
22. Și Iosue către norod: „Mărturii – au zis – voi sânteți, că însuși vă v-ați ales pre Domnul, să-i sluiți”. Și au răspuns: „Mărturii”.
23. „Acum dară – au zis – luați dumnezeii cei streini din mijlocul vostru și plecați inimile voastre către Domnul, Dumnezeul lui Israil!”
24. Și au zis norodul către Iosue: „Domnului, Dumnezeului nostru, vom sluji și ascultători vom fi poruncilor Lui!”
25. Și au lovit Iosue în zioa aceea legătură și au pus înaintea norodului poruncile și judecățile în Sihim. ||
- 374r 26. Și au scris toate cuvintele aceastea în cartea legii Domnului. Și au luat o piatră mare și o au pus supt stâjarul care era în jârtvenicul Domnului.
27. Și au zis către tot norodul: „Iată, piatra aceasta vă va fi spre mărturie că au auzit toate cuvintele Domnului, care le-au grăit voao. Nu cumva după aceea să voiți a tăgădui și a minți Domnului, Dumnezeului vostru”.
28. Și au slobozit norodul, pre fieștecarii la moșia sa.
29. Și după aceastea, au murit Iosue, fiul lui Nun, sluga Domnului, de o sută și zece ani.
30. Și l-au îngropat în hotarele moștenirii sale, în Thamnathsare, care este în muntele Efreem, despre partea de-a miazăzi a muntelui Gaas.
31. Și au slujit Israil Domnului în toate zilele lui Iosue și a bătrânilor carii lungă vreme au trăit după Iosue și carii au știut toate lucrurile Domnului care făcuse în Israil.
32. *Și oasele lui Iosif, care le luase fiii lui Israil din Egipt, le-au îngropat în Sihim, în partea țării *carea cumpărare Iacov de la fiii lui Hemor, tatălui Sihim, cu o sută de miei, și au fost spre moștenirea fiilor lui Iosif. *Facer. 50, 24. Ieșir. 1, 13, 19. ** Face. 33, 19.
33. Și Eliazar, fiul lui Aaron, au murit și l-au îngropat în Gavaath Fines, fiul lui, carea i s-au dat lui în muntele Efreem.